

1969 ஆகஸ்ட் 19]

வேண்டும், எவ்வளவு விரைவில் அறிக்கைகளை அனுப்ப முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறேன். திரு. கோதண்டராமன் அவர்களின் கேள்விகள் எவ்வளவு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறினேன். தனக்கு ஒருவருக்கு வரவில்லை என்பதால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கே வரவில்லை என்ற முறையில் சொன்னார்கள். திரு. கோதண்டராமனின் எண்ணம் தன்னிதம் தவிர வேறு யாரும் கேள்விகளை இந்த அவையில் போடக்கூடாது என்பது. திரு. கோதண்டராமன் நிறையக் கேள்விகள் கேட்பவர். 236 பேர்களுக்கு கேள்விகள் கேட்க இடம் இருக்கிறது. அதற்கு வாய்ப்பளிக்கவேண்டும். இருக்கிற நேரத்தில் ஒவ்வொரு பார்டியையும் பார்த்துப் பார்த்து தான் கொடுத்து வருகிறேன். தி.மு.க., காங்கிரஸ், சுதந்திரா, பிர.எஸ்.பி., எஸ்.எஸ்.பி., கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இடது, வலது, தனிப்பட்டவர்கள் என்று எல்லோரையும் பார்த்துப் பார்த்துத் தான் மாறி, மாறி கொடுத்து வருகிறேன். அதைப் பார்த்தால் தெரியும். எனக்கு இந்தக் கட்சி அந்தக் கட்சி என்ற மனப்பான்மை இல்லை. எனக்கு ஒரு வேற்றுமையும் கிடையாது. அந்த முறையில் தான் நான் அனுமதி கொடுத்து வருகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பாயின்ட் ஆர்டர் பர்ஸனல் எக்ஸ்பளனேஷன். “கோதண்டராமனின் எண்ணம் தனக்கு மட்டும் வரவேண்டும்” என்று சொல்வது பற்றி ரொம்ப வருத்தப் படுகிறேன். நான் அதுமாதிரி சொல்லவில்லை. சபாநாயகர் அவர்களின் எண்ணம் தி.மு.க.-விற்கு மட்டும் தான். சுதந்திரா விற்கு மட்டும் தான், காங்கிரஸுக்கு மாத்திரம்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது என்று நானும் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கோதண்டராமனை நான் குறை சொல்ல இதைச் சொல்லவில்லை. திரு. கோதண்டராமனுக்கு அவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். அதைத்தான் சொல்கிறேன். கேள்விகள் கேட்கவேண்டுமென்ற துடிப்பு தப்பு என்று சொல்லவில்லை. அதுபோன்ற துடிப்பு எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அதை மதிக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். நான் குறை சொல்லவில்லை. எல்லோருக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது.

6. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் இந்தியாவிலுள்ள ஏனைய மின்சார வாரியங்களை விட சிறப்புற்று விளங்குகிறது என்று எல்லோராலும் போற்றப்படுகிறது. அது உண்மை. அது கூடத் திருப்திப்பட்டால் போகாது. அப்படி திருப்திப்பட்டு விட்டால் மின்சார வாரியத்திற்கு நாம் உதவி செய்தவர்களாக ஆக மாட்டோம். மின்சாரவாரியத்தின் பொருளாதார நிலையை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதன் மூலதனம் 314 கோடி ரூபாய். இந்த 314 கோடி

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

ரூபாயில் அரசாங்கக் கடன் ரூ. 200 கோடி. மீதி 114 கோடி. ரூபாய் பாங்குகளிலிருந்தும், எல்.ஐ.ஸி.-யிலிருந்தும், கடன் பத்திரங்கள் மூலம் மக்களிடமிருந்தும் வாங்கியது. இந்த 314 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் வருடந்தோறும் வட்டி கொடுக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எல்.ஐ.ஸி.-யிலிருந்தும், பாங்குகளில் இருந்தும் கடன் வாங்கும்போது வாரியத்திற்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு சட்டப்பங்களையும், பவர் ஹௌஸ், இயந்திரங்கள் போன்றவற்றையும் அடகு வைத்துத்தான் அந்தக் கடனைப் பெற வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எல்.ஐ.ஸி.-க்கும், பாங்குகளுக்கும் வாங்கிய கடன்களுக்காக வாரியத்தின் சொத்துக்களை நாம் அடகு வைத்திருக்கிறோம். ஒப்பிடிப்பட்டதொரு மோசமான நிலை இருப்பதை உறுப்பினர் உணர்ந்து அதைத் திருத்தியமைக்கத் தக்க ஆலோசனைகள் சொல்ல நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எல்.ஐ.ஸி.-யிலிருந்து நாம் கடன் பெறும்போது நம் வாரியத்தின் சொத்துக்களை அடமானம் வைக்கவேண்டுமா? அது ஒரு பொதுத் துறை ஸ்தாபனம், எலெக்ட்ரிஸிட்டி போர்டும் ஒரு பொதுத் துறை ஸ்தாபனம். நம் மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் கடந்த மாதம் நெனிட்டாலில் பேசும்போது, அங்கு வாட்டர் அண்ட் பவர்கமிஷன் கூட்டத்தில் பேசும்போது ஒன்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் நம் மாநில மின் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கூட இருந்திருக்கிறார்கள். எல்.ஐ.ஸி. ஒரு பொது ஸ்தாபனம், மின்சார வாரியமும் ஒரு பொது ஸ்தாபனம். அகவே அப்படி ஒரு பொது ஸ்தாபனத்திலிருந்து கடன் பெறும்போது நமது சொத்துக்களை அடகு வைக்கவேண்டுமா என்ற கேள்வியை அவர்கள் அங்கு கேட்டிருப்பதாக நமக்கு தெரிய வருகிறது. இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, மூலதனத்திற்காக வாரியத்தின் சொத்தை அடகு வைத்திருக்கிறோம். வாரியத்திற்கான மூலதனத்தை மேலும் மேலும் சேகரித்தக் கூடிய முறையில் சில ஆலோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன். மூலதனத்திற்குக் கூட 11 சதவிகிதத்திற்கு மேல் ரிட்டர்ன் வந்தால் கடன் தொகையில் பாதியை வட்டியில்லாத கடனாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வெங்கட்டராமன் அறிக்கை கூறுகிறது. அப்படிப்பட்டதால், 200 கோடி ரூபாய் மாநில அரசு மின்சார வாரியத்திற்குக் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது, தற்சமயம் கிட்டத்தட்ட 13 சதவிகிதம் ரிட்டர்ன் வருவதால் பாகி கடனை, அதாவது 100 கோடி ரூபாய்க்கு வட்டியில்லாத நிலையில் வைக்க முடியும். அதன்மூலம் 6 சதாடி ரூபாயை மின்வாரியத்திற்கு மீதப்படுத்த முடியும். அதுமட்டுமல்ல, எல்.ஐ.ஸி.-யில் அடமானம் இல்லாமலே நாம் செய்ய முடியும். மின்சார வாரியத்திற்குப் பல்வேறு ஆலோசனை கூட நான் கொடுக்க முடியும். இன்றைக்கு மின்சார வாரியத்திற்குப் பல கட்டிடங்கள் வாடகையில்தான் இருக்கின்றன, ஏற்கெனவே இருக்கும் சொந்தக் கட்டிடங்களையும் அடகு வைத்திருக்கிறோம். அதற்கு 7,68,897 ரூபாய் நாம் ஆண்டுதோறும் வாடகையாகக் கொடுக்கிறோம். நான் என்ன ஆலோசனை கூறுகிறேன் என்றால்,

முற்பகல்
10-30

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

‘ஃபேஸ்ட் புரோக்ராம்’ அடிப்படையில் கட்டடம் கட்ட திட்டம் போடவேண்டும். நாம் எவ்வளவோ மூலதனத்திற்காகச் செலவிடுகிறோம். எனவே, ஆண்டுதோறும் 1 கட்டிடம், 2 கட்டிடம் என்று கட்டிவந்தால் இந்த 7 இலட்சத்து சொச்ச ரூபாயை நிச்சயப்படுத்த முடியும். நிலக்கரி மானியம் என்று மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிறது. 10 இலட்சம் ரூபாய் ‘கோல் சப்ஸிடி’-யாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பத்து இலட்சம் ரூபாய் ஹெச்.டி. உபயோகிப்போர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது கூடாது. 10 இலட்சம் ரூபாய் வருமானத்தில்தான் வைக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களையும் வாரியத்தையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்நிய நாடுகளிலிருந்த உதவி கிடைக்கிறது. இதிலும் தங்களுடைய பதவில் மின்சார வாரியம் சொல்லியிருப்பதை அவ்வளவாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. வட்டியில்லாத கடனாக மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய சர்க்கார் 6 சதவிகிதம், 7 சதவிகிதம் வட்டிவிசைத்தில் நமக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அவசியம் கிடையாது. எனவே, இது மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்று மின்சார வாரியம் பதில் கொடுக்க முடியாது. இதை நம்முடைய அரசு அட்சேபிக்கவேண்டும். கொலாபரேஷனில் நமக்குப் பணம் கிடைக்கிறது. முன்பு ஸ்விட்சர்லாந்து கொலாபரேஷன் இருந்தது. இப்பொழுது ஸைக் கொலாபரேஷன் இருக்கிறது. ஸ்விட்சர்லாந்தும் ஸைக்கும் 2½ சதவிகிதத்திற்குக் கொடுக்கிறது என்றால், மத்திய சர்க்கார் அதற்கு 6 சதவிகிதம், 7 சதவிகிதம் வட்டி நமக்கு விதிக்கிறது. இதுகூட 2½ சதவிகிதம்தான் இருக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு இந்த விஷயத்தில் கறாராக, திட்ட வட்டமாகக் கூறி, மத்திய சர்க்கார் விதிக்கும் இந்த வட்டிகளை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று அழுத்தம் திருத்த மாகக் கூற வேண்டுமென்று விழைகின்றேன்.

லைன் லாஸ் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அதற்குப் பதில் மின் வாரியம் கொடுப்பது சரியல்ல. இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால் எந்தெந்த இடங்களிலிருந்து லீக்கேஜ் என்று சொல்லப்படுகிறதோ அவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். 5 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள லாஸ், இந்த லீக்கேஜில் லாஸ் ஆகிறது என்பது என்னுடைய அழுத்தம் திருத்தமான அபிப்பிராயம். அதை நிவர்த்திக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதுபற்றிப் பல்வேறு யோசனைகள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கொடுக்கப்பட்டன. அது பற்றித் திட்டவட்டமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தேய்மான நிதி. அது கணக்குக்காக என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பணம் நம்மிடத்தில்தான் இருக்கிறது என்றும் கூறப்படுகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டு

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

மென்றால், 1932-ஆம் ஆண்டு பேஸின் பிரிட்ஜ்ஜில், இயந்திரங்கள் வாங்கப்பட்டு தேய்மான நிதி ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. இயந்திரங்களுக்கு 30 ஆண்டுகளுக்குத்தான் என்று நாம் ஆயுள் போடுகிறோம். ஆனால் 57-ஆம் ஆண்டு மின்சார வாரியம் ஏற்பட்ட பிறகும்கூட, மறுபடியும் 30 ஆண்டுகள் என்று கணக்கிடப்பட்டு அதே இயந்திரங்களுக்கு தேய்மானம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பணம் நம்மிடம்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட, அதனால் தொழிலாளர்களுக்குப் பல சலுகைகள் குறைகின்றன. தேய்மான நிதி ஒதுக்கப்படுவதால் லாபத்தில் பணம் குறைகிறது. அதனால் சட்டப்பிரகாரம் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

‘டெட் ரிடம்ஷன் பேண்ட்’ என்பதில் 1960, 61, 62-ம் வருடங்களில் ஒதுக்கிய ரூபாய் 2,91,730 தனியாகக் கணக்கிடப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறு தனியாகக் கணக்கு வைப்பது சரியானது அல்ல. ஆடிட் அப்ஜெக்ட்ஷன்படி வருஷ வருவாய்க் கணக்கிலே சேர்க்கப்பட வேண்டுமே தவிர தனியாகக் கணக்கிடுவது கூடாது. அதனால் சிக்கல்கள் பல வருகின்றன என்று தோழர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்பொழுது கூறியதைப் பார்த்தோம்.

இன்னொரு விஷயம். மதிப்பீடுகள் போடும்பொழுது ஒரு திட்டத்திற்கு 8 கோடி ரூபாய் மதிப்பு என்று இருந்தால் 10 கோடி ரூபாய் என்று மதிப்பிட்டு, அதில் 9 கோடி ரூபாயில் முடித்து விட்டு, மீதி ஒரு கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது. திட்டம் போடும்பொழுது யாரும் அத்தாட்சி கொடுத்துச் செய்யப்படவில்லை. மதிப்பீட்டிற்கு அதிகமாகப் பணத்தை ஒதுக்குவதால் பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது. மேலும், காண்ட்ராக்ட் முறையில் வேலைகளைச் செய்வதும் சரியில்லை.

தொழிலாளர்கள் ஒருங்கிணைந்து ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டப்படுகிறது. மின்சார வாரியத்திற்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் உள்ள ஒத்துழைப்பு நல்லமுறையில் இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. எப்பொழுது அந்த ஒத்துழைப்பு வரும்? மின்சார வாரியத்தில் இன்று பார்க்கிறோம், 16, 17, 18 தேதிகளில் அங்கு என்ஜினியர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துகிறார்கள். 18, 19 தேதிகளில் அங்குள்ள டிராப்ட்ஸ்மேன், டிரேசர்ஸ் தங்கள் கோரிக்கைகளுக்காக இயக்கங்கள் நடத்துகிறார்கள். எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையத்தில், வெளியிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வரக்கூடாது. எங்களுக்கே பயிற்சி கொடுத்து, அப்பொழுது அண்ட் மெய்ண்டன்ஸ்ஸி நியமிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் இயக்கம் நடத்துகிறார்கள். எனவே, மின்சார வாரியத்தில் என்ஜினியர்களிலிருந்து சாதாரண கடைநிலை ஊழியர்கள்வரை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது எப்படி ஏற்பட்டது? அவர்கள் குறைகளைத் தீர்க்க பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று சொல்லப்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

படுகிறது. கடந்த 1967-இல் ஹைகோர்ட்டில் வழக்குகள் வரபஸ் ஆனபிறகு தொடர்ந்து அப்பொழுதிருந்த முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும் பேச வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இன்றுவரை என்ன பேசப்பட்டது, என்ன முடிவெடுக்கப்பட்டது? அளவுகடந்த காலதாமதத்தினால் தான் இந்த நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன.

தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று அரசாங்கம் கூறுகிறது, அரசாங்கத்திலிருக்கும் பிரதிநிதிகள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத் துறையிலுள்ள இந்தத் தொழிலில் எப்படி ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலை மீறப்பட்டது? ஏற்கெனவே ஒரு சம்மேளனம், எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு சம்மேளனம் என்றிருக்கிறது. இதில் எல்லாப் பகுதி தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது கணக்காயர்களுக்காக ஒரு சங்கம் என்று ஏன் ஏற்படுத்த வேண்டும்? கணக்காயர்களுக்கு என்று ஒரு சங்கம் தனியாக ஆரம்பித்து அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்திருப்பது ஏன்? 'கோட் ஆஃப் டிஸிப்ளின்' சாற்றில் பறக்கவிடப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் மெம்பர்ஷிப்பைப் பரிசீலிப்பது கிடையாது. லேபர் டிபார்ட்மென்ட் சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்து இந்த அங்கீகாரம் வரவில்லை. தொழிலாளர்களை பிரிப்பதற்கான முயற்சிகளை அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள். இப்படியிருந்தால் ஒருங்கிணைந்த ஒத்துழைப்பை எப்படிப் பெற முடியும்? அவ்வாறு ஒருங்கிணைந்த ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கு அதிகாரிகள் தடையாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கை உதவாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, 65,000 பேர்கள் இருக்கும் ஒரு தொழில் கூடத்தில் 30,000 பேர்கள் கேஷுவல் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி 1968-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் 2,000 பேர்களும், 1969-ஆம் வருஷம் மார்ச் மாதம் 2,000 பேர்களும், 1969-ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில் 2,000 பேர்களும் ஆக, கிட்டத்தட்ட 6,000 பேர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டு இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நிலைமை என்ன? இதுவரை ஒரு தொழிலாளி கூட நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அந்த ஒப்பந்தம் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இன்னும் போனஸ் சம்பந்தமாகக் கூற விரும்புகிறேன். 42 லட்சம் ரூபாய் வரபம் வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் 4 சதவிகிதத்திற்கு மேல் போனஸ் கிடையாது. நான் ஏற்கெனவே கூறிய ஆலோசனைகள் பூராவையும் இந்த மின்சார வாரியம் ஏற்றுக்கொண்டால் வாரியத்தின் நிதிநிலை பெருகும். அரசாங்கத்திற்கு மின்சார வாரியம் 1 சதவிகிதம் அதிகமாக வட்டி கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் மற்றவர்களுடைய கடனுக்கு வட்டி கொடுக்கும்பொழுது 5 சதவிகிதம்தான் வட்டி கொடுக்க

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

கிருடர்கள். ஆனால், எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கும் வட்டி என்னவென்றால் 6 சதவிகிதம் ஆகும். இதை நாம் 5 சதவிகிதமாக மாற்றினால் அதன்மூலம் 2 கோடி ரூபாய் நமக்குக் கிடைக்கும். ரிட்டர்ன் அடிப்படையில் பாதிக்கலுக்கு வட்டியில்லாத கடன் என்று வெங்கட்ராமன் கமிட்டி அறிக்கையில் கூறுகிறது. எனவே, இதன் மூலம் 6 கோடி ரூபாய் கிடைக்க வழிவகை இருக்கிறது. 10 இலட்சம் ரூபாய் “கோல் சப்லிடி”-யை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். அப்படிச் செய்தால் தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகைகள் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு உடைகள் தைத்துக்கொடுக்கக்கூட பணம் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு சொல்லப்படுவதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. நான் கூறிய ஆலோசனைகள் மூலம் அதற்கு வழிவகைகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தொழிலாளர்கள் என்றென்றைக்கும் ஒருங்கிணைந்து ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால் மின்சார வாரியம் மேலும் மேலும் சிறப்பாகச் செயல்படுத்த முடியும், நல்ல முறையில் இயங்க முடியும், இப்பொழுது எடுத்திருக்கும் நல்ல பெயர் மேலும் கிடைக்கவும் நமக்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

இன்னொன்று, இன்ஜினியர்களுக்கு இருக்கிற வேலைப்பளு இன்னும் குறைக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்குச் சர்பள மாற்றமே கிடையாது. அதே மாதிரி டிராப்ட்ஸ்மேன் அண்ட் டிரேஸர்ஸ் குறைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும், பில் கலெக்டர்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி தீர்க்கப்பட்டதைப் போல்ட்ரேஸர்களுடைய அநீதியும் தீர்க்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுப்பதால் மிகப் பெரிய செலவு ஏற்படாது. அவற்றை நாம் நிச்சயமாக செய்து கொடுக்கமுடியும். அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எண்ணூரில் பல்வேறு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சங்கத்திற்கு மட்டும் ஆதரவு கொடுத்து, மற்ற எந்த சங்கமாக இருந்தாலும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட சங்கமாக இருந்தாலும், வேறு யாரைத் தலைவராகக் கொண்ட சங்கமாக இருந்தாலும் அந்த சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களைச் சாதாரண காரியங்களுக்காக டிஸ்பீஸ் செய்கிறார்கள். தொழிற்சங்கச் சட்டத்தின்படி சங்க நிர்வாகிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளையும் மீறி அதிகாரிகள் செயல் படுகிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட தொழிற்சங்கக் கட்டிடத்திற்கு எதிராக, கவர் எழுப்பியதற்காக அதிகாரிகளைக் கேட்டதற்கு உடனே அதன் துணைத் தலைவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் துண்டு பிரசுரம்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

வெளியிட்டதற்காக மூவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். துண்டு பிரசாரம் வெளியிடுவதே சட்ட விரோதம் என்று சொல்லக் கூடிய நிலையிலே சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, பாபுசாமி என்பவருக்கு அளிக்கப்பட்ட குவார்ட்டர்ஸில் அவர் இல்லாத நேரத்தில் அவருடைய வீட்டிற்கு ஒரு அதிகாரி சென்று சத்தம் போட்டாராம் அவருடைய மனைவியைப் பார்த்து, அதற்காக அவர் அதிகாரியிடம் குவார்ட்டர்ஸ் சம்பந்தமாக நான் இல்லாத நேரத்தில் என்னுடைய மனைவியிடம் சத்தம் போட்டிருக்காராமே என்று கேட்டதற்கு அவர் ஒரு சங்கத்தினுடைய செயலாளர் என்ற காரணத்தினால் ஒரு மாத காலத்திற்கு மேல் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். எதற்காக நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்திற்கு மட்டும் தான் மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு மேலிருந்து தாக்கீதுகள் போகிறதோ அல்லது அதிகாரிகளே மேலே இருக்கக் கூடிய அரசினரை காக்காய் பிடிப்பதற்காக செய்கிறார்களோ நமக்குத் தெரியாது. நடைமுறைபில் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகள் கிடைக்க, முடியாத நிலைமை ஏற்படுவது மட்டுமல்ல, அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறபோது, ஒருங்கிணைந்த ஒத்துழைப்பைத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பெற வேண்டுமென்றார்களே, அது இப்படிப்பட்ட காரியங்களினால் சாத்தியம் இல்லாது போகிறது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னம் ஆரியார் பிராஜக்ட் போன்ற இடங்களில் தொழிற் சங்க சட்டங்கள் எல்லாம் சர்வசாதாரணமாக மீறப்படுகின்றன. ஏன், எண்ணாரிலேயே மீறப்படுகிறது. அங்கெல்லாம் தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுகளாக வேலை செய்கிறார்கள். 6 ஆண்டுகாலம், 7 ஆண்டுகாலம் வேலை செய்தபிறகும் கூட அவர்கள் நிரந்தரமாக ஆக்கப்படுவது கிடையாது. சட்டப்படிக்க கிடைக்கவேண்டிய பிராவிடண்ட் பேண்ட் வசதி, எர்னட் லீன் வசதி இந்த வசதிகளும் கிடையாது. இந்த வசதிகள் எல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மின்சார வாரியம் செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைப்பு கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் அளவுக்கு இந்த சிறுசிறு சலுகைகளை எல்லாம் கொடுப்பதற்கு மின்சார வாரியம் முன்வர வேண்டும். நம்முடைய மாநில அரசு மின்சார வாரியத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அதை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று கூற வேண்டும். நிதிநிலை அறிக்கைமீது ஓட்டு பேர்மொதற்கு நமக்கு உரிமை இல்லாவிட்டாலும் கூட மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இன்றிருக்கிற நிலைமையில் தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகரிப்பதற்கு வேண்டிய தகுதி என்ன என்பதைப்பற்றி நிச்சயமாக தரக்கீது கொடுக்கவேண்டும். நேற்று நண்பர் சுசேந்திரன் அவர்கள் பேசியமாதிரி, இதை ஏதோ கொள்கையாக வைத்திருக்கிறோம் என்று மட்டும் சொன்னால் போதாது. கோட்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

ஆப் டிசிப்ளின் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி தான் தொழிற் சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அரசின் தொழிலாளர் இலாகாவில் பரிசீலிக்கப்பட்ட பிறகுதான் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். கணக்காயர் சங்கத்திற்கு எந்த கோட் ஆப் டிசிப்ளின் அடிப்படையில் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பரிசீலித்து அதை முறைப்படுத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால், தனியார் துறையில் தங்களுக்கு வேண்டிய தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகரிப்பதற்கு அது அடிகோலி விடும்.

நான் கொடுத்திருக்கிற யோசனைகளை, மின்சார வாரியத்தின் இடையே மூலதனத்தையும் அதனுடைய பல அம்சங்களையும் பலப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய யோசனைகளை, மின்சார வாரிய அதிகாரிகள், அரசினர், அமைச்சர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, மூலதனத்தைப் பெருக்குவதற்கும் பலப்படுத்துவதற்கும் தொழிலாளர் உழவை நிலைப்படுத்துவதற்கும் எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, மற்றொன்றை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆஸியார் பிராஜக்ட் சம்பந்தமாக அங்கு ஏற்கனவே ஒரு சங்கம் இருந்தது. அந்தச் சங்கத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் தலைவராக இருந்தார். அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் அவையும் பல்வேறு விதமான பிரச்சனைகளில் ஒரு போராட்ட இயக்கத்தை நடத்தி அந்தத் தலைமையில் எத்தவிதமான சாதனையும் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் அவர்கள், குறிப்பாக அங்கே இருக்கக் கூடிய எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரை அணுகி தலைவராக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்பொழுதும் அவர்கள் மறுத்தார்கள். அரசியல் காரணத்திற்காக நான் தலைமை தாங்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது என்றார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் சேர்ந்துதான் அவரைச் சங்கத் தலைவராக ஆக்கி இருக்கிறார்களே தவிர, மார்க்ஸிஸ்ட் சம்பூனிஸ்ட் கூட்சி அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் இருக்கும்போது போட்டி சங்கம் அமைக்கும் கொள்கையை திட்டவாட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை அங்கு இருந்தது இல்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்ததாக ஒரு தவறான நிலையை, நடந்ததற்குப் புறம்பான ஒரு விஷயத்தை நேற்று பேசிய நண்பர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்த அவைக்கு தெரிவித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்து இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது அவைமுன் இருக்கும் 1969-70-ம் ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது கடந்த 2 நாட்களாக அருமையான, திறமையான விளக்கங்கள் அமைந்த கருத்துக்கள் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. பொதுவாக மின்சார

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சி. வி. எம். அன்னாமலை]

வாரியம் ஏற்பட்டு சற்றேறக்குறைய 12 ஆண்டுகள் ஆகியும் இந்த 12 வருடகாலத்தில் இந்த வாரியத்தினால் தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பெரு நன்மைகள் எல்லாம் சுராண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பின்னர் தமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் மிகமிக கடுகமாகப் பாகவும், நாட்டினுடைய மின்சாரத் தேவையை உடனடியாக பூர்த்தி செய்து உலகம் அறிக்கிற வகையிலும் அதனுடைய பணியை செவ்வனே ஆற்றிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்வது சிறப்புக்குரியது என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டில் நான் இதே மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசியபோது எனது சட்டமன்றத் தொகுதியில் மின்சாரக் கம்பங்கள் இருக்கின்றன, விளக்குகள் இல்லை, பல்புகள் இல்லையென்று என்னன்ற குற்றங்குறைகளைத் தெரிவித்தேன். ஆனால், இந்த ஆண்டில் இது போன்ற குற்றங்குறைகளை எனது சட்டமன்றத் தொகுதியிலே மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே எங்குமே இத்தகைய குற்றங்குறைகள் இல்லையென்று கூறத்தக்க அளவுக்கு ஒரு பெரும் திருப்பத்தை மாறுதலை மின்சார வாரியம் செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் எண்ணுகிறபோழுது உண்மையாகவே பெருமைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடந்த 12 ஆண்டுகாலமாக இந்த மின்சார வாரியத்தில் திராவிட சிக்கலாக இருந்துவந்த ஒரு பெரும் தலைவரே, அதாவது தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற குற்றங்குறைகளை, ஒரு சங்கமாகக் கூட்டி பேசி, கலந்து அவற்றை ஆராய்வதற்காக எடுத்துக் கூறி மின்சார வாரியத்தின் மூலமாகப் பெறவேண்டிய நன்மைகளைப் பெற முடியாத நிலைமையில் மின்சார வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது அதன் இந்த நிலைமாரி, இன்றையதினம் சங்கங்கள் அமைத்ததற்கு நல்ல சூழ்நிலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினுடைய பார்வையிலே இயங்குகின்ற மின்சார வாரியம் இவ்வரசு இல்லாவிட்டால் பெற்றிருக்க முடியாது என்பதை நான் எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாடு முழுக்கமுழுக்க வேளாண்மைத் துறையை நம்பி வாழ்கின்ற நாடு. தமிழகத்திலே சிறு குடிசைத் தொழில்களும் மின்சாரத்தை நம்பி வாழ்கின்றன. ஆகையினாலே மின்சாரத் துறையானது இப்பொழுது இருக்கிற நடைமுறையை மேலும் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்தி, மேலும் கொஞ்சம் கடுகறுப்பான வகையிலே அது இயங்கத்தக்க அளவுக்கு வேலைத் திட்டங்களை முறைப்படுத்துகின்ற வகையிலே மாற்றி அமைத்தால் நிரந்தரமான பெரும் பயன் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் வேளாண்மைக் காரியங்களுக்குத் தனிப்பட்டவர்கள் மின்சாரத்திற்காக, மின் இணைப்பிற்காக விண்ணப்பம் போட்டால் 2, 3 ஆண்டுகாலத்திற்குப் பிறகு கூட அவர்களுடைய விண்ணப்பம் என்னவாயிற்று என்று கேட்பாரற்ற நிலைமை இருந்தது. அதையெல்லாம் மாற்றி இப்பொழுது விண்ணப்பங்கள் வந்த உடனே மின் இணைப்பு

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

தரப்படுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகவே, தமிழகத்தில் இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டு வருகின்ற இணைப்பை முறையாக, பூரணமாக அளித்து வருவதாக நான் கருதமாட்டேன். உண்மையாகவே தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு, மேலும் பொருள் நட்டம் ஏற்பட்டால் கூட உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக மின் வாரியம் அதைத் தாங்கவேண்டும். அந்த வாரியம் தன்னுடைய நட்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் மின் இணைப்பை அளிக்கவேண்டும். அதனை ஒரு தியாகமாகவே கருதவேண்டுமென்று அதனுடைய நிர்வாகிகளை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மின்சார வாரியத்திற்கு தலைவராக இருக்கிற உயர்திரு பாலசுந்தரம் ஐ.க.எஸ். அவர்கள் நல்ல அனுபவம் மிக்கவர்கள். உண்மையாகவே நல்ல அதிகாரி என்று பலரால் போற்றப்பட்டவர்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் மதிக்கத்தக்க சிறப்பு மிக்கவர்கள் என்றாலும் அவர்களைப் போன்றவர்கள் தலைவராக இருப்பது வாரியத்திற்கு புதிய டெக்னிக்கல் முறைகளை, நவீன இயந்திர முறைகளைக் கொண்டு மேம்படுத்துவதற்கு அது துணை செய்வதாக அமைந்து விடாது. ஆகையினாலே, அந்த மின் துறையிலே மின் இயக்கப் பொறியாளர்கள், சிறந்த அறிவு பெற்ற அனுபவம் உள்ளவர்கள் தலைவராக ஓராண்டு காலத்திற்கு மட்டும் இருந்தால் போதாது, ஈராண்டு, மூன்றாண்டு காலத்திற்கு தலைவராக இருந்து திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தங்கள் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தினால் இப்பொழுது தமிழகத்தில் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற மின்சார உற்பத்தி பெரிதும் அதிகமாகவும், மின்சார விநியோகம் முறையாக இருக்கவும் பெரும் துணையை அது அளிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்பொழுது தலைமைப் பொறியாளர் ஒருவர் மட்டுமே இருக்கிறார். அந்தத் தலைமைப் பொறியாளர் மிகவும் போற்றக்கூடியவர், மிக்க திறமை வாய்ந்தவர் என்பதை தமிழகம் அறியும் என்றாலும், அனைத்து மேற்பார்வையும் அவரே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படியில்லாமல் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கென்று ஒரு சனி தலைமைப் பொறியாளர் என்று வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். விநியோகம் செய்வதற்கென்று ஒரு சனி தலைமைப் பொறியாளர் என்று வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிர்க்குட் துறைக்காக என்று ஒரு சனி தலைமைப் பொறியாளர் என்று வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, மின்சாரத் துறையிலே வல்லுநர்களாக இருப்பவர்கள், பொறியியல் துறையிலே வல்லுனர்களாக இருப்பவர்கள் அதிகமாக இடம் பெறக்கூடாது அளவுக்கு வாரியத்தின் உறுப்பினர்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இப்பொழுது வாரியத்தில் இரண்டு பெரும் மின்சாரத் துறை வல்லுனர்களே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் ஐ. ஏ. எஸ். பமத்தவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அந்தத் துறையிலே உள்ள வல்லுநர்கள் நாட்டு மக்களுக்கு எவ்வளவு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது என்பதை பரிசீலித்து மின்சாரத் துறைத் திட்டங்களை வகுத்து, நடைமுறைப்படுத்தினால், அதில் பெரிய லாபத்தைக் கூட பெற முடியும். மின்சார வாரியம் மூலமாக இந்த நாட்டு மக்களுடைய சிறு கைத்தொழில் பெருகுவதற்கும்,

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

குடிசைத் தொழில் பெருகுவதற்கும், வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக மின் விசை இணைப்பைத் தருவதன் மூலம் அதிகமான லாபத்தைப் பெறுவதற்கும் அந்தத் துறை ஒரு சிறந்த ஸ்தாபனமாக அமைய முடியும் என்று நான் சென்ற முறை பேசும்பொழுது கூறினேன். ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும் மின்சாரத் துறை சம்பந்தப்பட்ட உபகாணங்கள், பொருள்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் காண்டிராக்ட் மூலம், ஒப்பந்தப் புள்ளி மூலம் வகை செய்யப்படுகிறது. ஒப்பந்தப் புள்ளி மூலம் இந்தப் பொருள்களை வாங்குவதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. செஞ்சி வே. முனுசாமி தலைமை)

இந்த நாட்டில் சந்தேகக் கண்கள் கொண்டு பார்ப்பவர்களின் எண்ணிக்கை இருக்கிறது. இந்தக் கம்பெனி சேர்மனுக்கு வேண்டிய கம்பெனி, இந்தக் கம்பெனி தலைமைப் பொறியாளருக்கு வேண்டிய கம்பெனி, ஆகவே அந்தக் கம்பெனிக்கு ஒப்பந்தப் புள்ளி அளித்துவிட்டார்கள் என்பது போன்ற பழிச் சொற்களை மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டவர்கள் கூறக்கூடும். ஆகவே, மின்சாரத் துறை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அனைத்துப் பொருள்களையும், டெக்னிகல் சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் மின்சாரத் துறையினரே உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு, அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் தனிக் தனி தொழில் நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டால் அந்தத் தொழில் நிறுவனங்களின் மூலம் நாட்டிலிருக்கிற வேலைநிலைக் கொண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்கள் மூலம் இந்த வாரியம் பெரும் அளவுக்கு லாபத்தைப் பெறக்கூடும். அதே நேரத்தில் இவருக்கு வேண்டியவருக்கு டெண்டர் கொடுத்துவிட்டார், அவருக்கு வேண்டியவருக்கு டெண்டர் கொடுத்துவிட்டார் என்று சொல்கிற பழிக்கு இடம் ஏற்படாது. நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்துகிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக அமையும், பழியை தவிர்த்துக்கொள்ளலாம், ஆகவே, இந்த முறை பெரிதும் பயன்படும் என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையில், நமது சட்டமன்ற தற்காலிக தலைவர் அவர்களே, இந்த வாரியம் செயல்படுவதற்கு தக்கது செய்ய வேண்டும் என்று நான் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கோட்டுக்கொள்கிறேன்.

உண்மையாகவே, 10 ஆண்டு, 15 ஆண்டு காலம் பணி செய்தவர்கள் கூட நிரந்தரம் இல்லாதவர்களாக, காயம் ஆகாதவர்களாக, நிலையற்ற தொழிலாளர்களாக இருக்கிற நிலை வெட்கக்கேடான நிலை. இந்த வாரியத்தின் மீது பெரிய குறைகள் இருப்பதுபோல, பெரிய குற்றங்கள் இருப்பதுபோல எதிர் வரிசையிலே இருப்பவர்கள், காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் நேற்றும், முந்தினமும் கூறினார்கள் அவர்கள் கூறிய குறைகளையெல்லாம், கரைகளையெல்லாம் போக்கத் தக்க வகையிலே தமிழக அரசின் மேற்பார்வையில் இயங்குகின்ற மின்வாரியத் துறை சிறந்த முறையில்

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

பணியாற்றத் தக்க வகையிலே நீண்டகாலமாக பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்கும் பணியை, அப்படிப் பட்ட ஒரு திட்டத்தை மின்சார வாரியம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதை அமல் செய்வதிலே, நடைமுறைப்படுத்துவதிலே காலதாமதம் காட்டி வருகிறது. இந்தக் காலதாமதத்தைத் தவிர்த்து, இந்தத் துறையிலே பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதத்தை அளிக்கத் தக்க வகையிலே மின்துறை வாரியத் தலைவர் அவர்களும், தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களும், தமிழக மின்சாரத் துறை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைநிலை ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்த ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் ஓராண்டு அல்லது ஈராண்டு காலத்திற்கு மேல் பணி செய்தவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்கப்படவேண்டும். நிரந்தர ஊழியர்களுக்குத் தரப்படுகிற அனைத்துச் சலுகைகளும் அவர்களுக்கும் தரப்படவேண்டும், அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வருவாயை இந்த வாரியம் நிச்சயம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். அப்படித் தேடிக்கொடுக்கின்ற ஆற்றல் எங்களைப் போன்ற அரசியல்வாதிகளுக்கு நிச்சயம் கிட்டாது.

பொறியியல் துறையில் பொறியாளர்கள் பெற்றிருக்கிற சிறந்த அறிவு, சிறந்த ஆற்றல் இந்த நாட்டினுடைய ஆக்கபூர்வமான சக்திக்கு பெரிதும் பயன்படும். தமிழகத்தில் இருக்கிற பொறியாளர்கள் பொறி இயல் துறையில் வல்லுநர்கள். பிற மாநிலங்களில் இருப்பவர்கள் அவர்களைப் பற்றி சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறைக்கே இலக்கணமாக விளங்கும் தமிழகத்திலுள்ள பொறியாளர்கள், வல்லுநர்கள், ஆற்றல் மிக்கவர்கள். அவர்கள் மின்சார உற்பத்தியை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கவேண்டும், அதற்கு வழி வகுக்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு தாராளமாக விநியோகம் செய்யுங்கள். ஒரு விவசாயிக்கு தனி லைன் கொடுப்பதன் மூலம் ரூ. 10,000 நஷ்டம் வருகிறது, அதனால் தனி லைன் கொடுக்க முடியாது என்று கூறுகிறார்கள். மனிதன் வாழ்வதற்குத்தான் இந்த நாடு இருக்கிறது. நாடு இருக்கவேண்டுமென்றால் மனிதன் உயிரோடு இருக்கவேண்டும். நாட்டில் கலாசாரம் பெருகவேண்டுமென்றால் மனிதன் உயிர் வாழவேண்டும். உழவன் தான் முக்கியம். உழவன் தான் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், உணவு தான் அதிலும் முக்கியம். அத்தகைய உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவையான மின்சாரத்தை வாரி வழங்குவதிலே நீங்கள் கொடைவள்ளலாக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக்கொண்டு, இந்த மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையை முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையை வாசுவேற்று, ஆதரித்து ஒரு

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 1971-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத இறுதிக்குள்ளே மாநிலம் முழுவதும் உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு தருவோம், அதற்கு ஆவன செய்வோம் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை வரவேற்று, மின்சார வாரியத்தினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை எட்டிலே பாக்கிறபொழுது அதற்குரிய நடவடிக்கை அத்தனையும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்தி உள்ளார்கள். மாநிலம் முழுதும் உள்ள கிராமங்கள் அத்தனைக்கும் மின் இணைப்பு கொடுப்பது என்பது இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளே சாத்தியப்படுகின்ற ஒன்று தானா என்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எதிர்க்கட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் ஐயப்பாடு கொண்டார்கள். அது அப்படி ஒன்றும் சாத்தியப்படாத ஒன்று அல்ல.

இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தியாவதற்குள்ளேயே தமிழகம் முழுவதிலும் உள்ள எத்தனை கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது, இன்னும் எத்தனை கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு தரப்படவேண்டும் என்ற கணக்கை எடுத்து, அதற்குரிய வேலைகளை இன்றே தொடங்கினால், அது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தி ஆகவேண்டும் என்பது கூட அதிகப் படியான காலம். அதற்குத் தேவையான கம்பங்கள், டிரான்ஸ் பார்மர்கள், மீட்டர்கள், வைர்கள் எவ்வளவு தேவை என்று கணக்கெடுத்து, அதற்கு எவ்வளவு தொகை தேவை என்று கணக்கெடுத்து, நிதிக்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்து, வேலைகளை இப்பொழுதே தொடங்கினால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே, 1971-ம் ஆண்டு டிசம்பர் அல்ல, 1971-ம் ஆண்டு மத்தியிலேயே இந்தக் காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துவிடமுடியும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த வேலைகளைத் தொடங்குகிறோம் என்பதற்கு அடிப்படையாக மாநிலத்திலுள்ள வரட்சிப் பிராந்தியங்களில் இந்த வேலைகளைத் தொடங்கினால், குழி வெட்டுவது போன்ற மற்ற வேலைகளைத் தொடங்கினால், மிகக் குறைந்த கூலிக்கு தொழிலாளர்கள் கிடைப்பார்கள். 1971-க்குள் மாநிலம் முழுவதும் மின் இணைப்பு தருவோம் என்ற லட்சியத்தை அடைய முதல்படியாக இந்த ஆண்டிலேயே வரட்சிப் பிராந்தியங்களில் இந்த வேலைகளை உடனடியாக துரிதமாகத் தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசும் போது மின்சார அலுவலகம் உசிலம்பட்டியில் அரசியல் காரணத்திற்காகத் திறந்திருப்பதாகவும், அதை நியாயமாக திருமங்கலத்தில் திறந்திருக்க வேண்டும் என்றும் பேசினார்கள். அது அப்படி எந்த அரசியல் காரணத்திற்காகவும் உசிலம்பட்டியில் திறக்கப்படவில்லை. நிர்வாகத்தின் சௌகரியத்திற்காகத்தான் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உசிலம்பட்டியை

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

தனித்தாலும்காவாக ஆக்கியதால் தான் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள், அரசியல் காரணத்திற்காக அல்ல என்பதை மட்டும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

பேசிய உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலோர், பம்பு செட்டுக்களுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதில் ஏற்படும் தாமதம் பற்றித்தான் குறிப்பிட்டார்கள். வாரியத்தில் கேட்டால், கம்பம் இல்லை, கம்பி இல்லை, மீட்டர் இல்லை, ட்ரான்ஸ்பார்மர் இல்லை என்கிற குறைகள் தான் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைகள் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நானே பல கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். அதிகாரிகளைக் கண்டும் பேசியிருக்கிறேன். அப்படி கேட்கும்போது, அந்த அதிகாரிகள், கம்பிகள் இல்லை, கம்பங்கள் இல்லை என்பார்கள், அல்லது மீட்டர்கள் இல்லை என்பார்கள். உண்மையிலேயே இந்தப் பொருள்கள் இல்லாமல் இருக்கிறதா அல்லது இந்த அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே அப்படிச் சொல்கிறார்களா தட்டிக் கழிக்க வேன்று, என்பது புரியவில்லை. இந்த நிலைமை என்போன்றவர்களுக்கே புரியவில்லை என்றால், கிராமத்திலிருக்கும் சாதாரண அப்பாவி விவசாயிகளுக்கு எப்படித் தெரியும்? ஆகவே, மாவட்ட வாரியாக எத்தனை விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன, விவசாயத்திற்கு என்று எத்தனை கிராமாந்தரங்களிடே விளக்குகள் மற்ற வகைகளுக்கு எத்தனை என்பதைக் கணக்கெடுத்து, தேவையான சாமான்கள் அதற்குரிய வகையில் இருக்கின்றனவா என்பதையெல்லாம் மாவட்டவாரியாக கணக்கெடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் உண்மையிலேயே காலதாமதம் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறதா அல்லது தட்டிக் கழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிடுகிறார்களா அல்லது உண்மையிலேயே சாமான்கள் தட்டுப்பாடு இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் கண்டுபிடிக்க முடியும். வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்றால், அங்கேதான் ஊழல்கள் நடப்பதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. அப்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த ட்ரான்ஸ்பார்மர், மீட்டர்கள் எல்லாம் இல்லை என்று சொல்வதெல்லாம் சரியாகாது. இவை நமக்குக் கிடைக்காத பொருள்கள் இல்லை. மீட்டர், ட்ரான்ஸ்பார்மர் போன்ற பொருள்கள் இங்கேயே கிடைக்கின்றது. ஈஸ்வர அய்யர் என்பவர் தன்னுடைய கம்பெனியில் நமக்கு வேண்டியதையெல்லாம் செய்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார். தன்னால் அந்த வகையில் சப்ளை செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, ஈஸ்வர அய்யர் போன்ற தனிப்பட்டவர்களுடைய உதவியை நாம் பயன் படுத்திக் கொண்டு, மின் இணைப்புக் கொடுக்க பொருள்கள் இல்லை என்கிற குறைபாடுகள் இல்லாமல் செய்து இப்படிப்பட்ட தாமதங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நாம் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையைப் பின்பற்றியாக வேண்டும். பம்பு செட்டுகளுக்கு என்று விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தால், கொடுத்த 40 நாட்களுக்குள்ளாக இந்த மின்சார

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

வாரியத்தார் இணைப்புக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்கிற கட்டாயமான நிலையை உத்தரவு மூலம் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். எந்த விவசாயியாக இருந்தாலும், பம்பு செட்டுக்கு என்று மனுக் கொடுத்தால், அப்படிக் கொடுத்த நாற்பது நாட்களுக்குள்ளாக அவனுக்கு இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்கிற உத்தரவாதத்தை சர்க்கார் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் அதிகாரிகள் உடனடியாக மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள். கஷ்டங்கள் எவ்வளவு இருந்தாலும், அப்படியொரு உத்தரவு போட்டுவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் விரைவில் கிடைக்கும் நிலை ஏற்படும். எனக்குத் தெரிந்து எவ்வளவோ விவசாயிகள் நம்பிக்கையில் பம்புசெட்டுகளை வாங்கி வைத்து ஒரு ஆண்டுக்கும் மேலாக இணைப்புக் கிடைக்காமல் அல்லல்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் என்று சொல்லிவிட முடியாது, கடந்த காலத்தில் இருந்ததைவிட இப்பாழுது குறைபாடுகளின் அளவு குறைந்திருக்கலாம், ஆனால், குறைபாடு இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. பொதுவாக விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் எவ்வளவு அவசியம் என்பதைச் சொல்லித் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. வாழ்க்கையில் மனிதனுக்கு சரிபாதிக்குமேல் மின்சாரத்தின் தேவைதான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் மின்சாரம் வழங்குவதில் ஊழல்கள், குறைபாடுகள், மற்ற கேடுகள் வராமல் தடுத்து, நிவர்த்திக்க வேண்டும். தாமதங்கள் ஏற்படாமல், ஏற்பட்டால் துரிதமான வகையில் அவற்றைத் தவிர்க்க, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த வாரியம் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பணிபுரிய முடியும்.

அடுத்தபடியாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மிகவும் பிற்பட்ட மாவட்டம். பெரும் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மற்றைய மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், இந்த மாவட்டத்தில் எத்தனை மின் இணைப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும், அப்படிப் பார்த்தால், மலைக்கும் மடுவுக்கும் போல் இருக்கும். அதனால் இராமநாதபுரத்தில் விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை குறைவு என்று பொருள் இல்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ஓ. பி. ராமன் அவர்கள் இராமநாதபுரத்திற்கு என்று ஒரு தனி ஆராய்ச்சி நடத்தி, குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து, அவற்றைத் தீர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருந்தாலும், இன்னும் பல கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமலே இருக்கிறது. பல இடங்களில் வேலைகள் முடிவுற்றும் கூட, இணைப்புக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சில கிராமங்களில் இன்னமும் இணைப்பு வேலை தொடங்க வேலையில்லை. இவற்றிற்கான சாரணங்களை அதிகாரிகள் தெரிவாக்க வேண்டும். அவற்றை ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

பொதுவாக பேசப்பட்ட சம்பள விகிதங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நமது பொறியாளர்களுக்கும் மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கும் பொறியாளர்களுக்கும் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படியெல்லாம் வித்தியாசங்கள் இல்லாமல் செய்து, நம்முடைய பொறியாளர்களுக்கும் சம்பள விகிதங்களை அதிகப்படுத்தி, தாற்காலிகமாக இருப்பவர்களை நிரந்தரமாக்கி, அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று அமைகிறேன்.

1 திரு. கே. என். குமாரசாமி; தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்திற்காக அரசாங்கம் சமர்ப்பித்திருக்கிற அறிக்கையின் பேரில் என்னுடைய ஆலோசனைகளையும் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எதிர்காலத்தில் மின்சாரம் இல்லாமல் எந்த வேலையும் நடைபெறுவது என்கிற நிலை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு துறையின் பிரச்சினைகளை ஆய்ந்து பரிசீலித்து, மேற்கொள்ள வேண்டிய முறைகளையெல்லாம் ஆலோசித்து, 71-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின் இணைப்புக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படுவது என்றால், அதற்கு எவ்வளவு பொருளாதாரம் வேண்டியதாக இருக்கும் என்கிற நிலையை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் நாம் பொருளாதாரத் துறையில் எந்த அளவில் இருக்கிறோம் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நிறைவேற்றி விடுவோம் என்று அறிக்கையில் சொல்வது மட்டும் போதாது. ஏனென்றால், அப்படிச் சொல்லி நிறைவேற்றி விட்டால் மக்களுக்கு ஏமாற்றம் ஏற்படும். அப்படி ஏமாற்றம் திற்கு ஆளாகாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் எந்த வகையில் செயல்படும் என்பதையும் என்னென்ன வகையில் திட்டம் இருக்கிறது என்பதையும் கூறியாகவேண்டும்.

தொழில்களுக்குக் கொடுக்கும் மின்சாரத்திற்கும், வேளாண்மைக்குக் கொடுக்கும் மின்சாரத்திற்கும் கட்டணத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. காரணம், குறைந்த செலவில் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கும் தொழில்களில் வருவாய் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆனால் வேளாண்மையில் அதிகமான செலவில் மின்சாரத்தை உபயோகித்து வருவாய் குறைவாகத்தான் பெற முடிகிறது. இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு கட்டணம் விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதாரணமாக, அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் கொடுப்பதன் மூலம், மின்சாரத் துறைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதே நேரத்தில் விவசாயத் திற்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் கொடுப்பதால் ஒன்பது கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அலுமினியம் தொழிற்சாலையில் 500 பேர்களும், விவசாயத்தில் பல லட்சக்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

கணக்கானவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை கவனத்தில் கொண்டால், இது எப்படி சீரிய தாசனையாகும் எந்த அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

நான் இன்னும் ஒன்றைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயத் துறைக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 8¼ பைசா வீதம் கட்டணம் ஆக கொடுக்கப்படுகிறது. முன்பெல்லாம் கிணறுகளில் சமார் நாற்பதடி ஆழத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆனால் தற்போது 100 அடி, 150 அடி ஆழம் வெட்டினால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆகவே, விவசாயி தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்காக எடுத்துக்கொள்ளும் காஸ்ட் செலவு இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்காக மாறி இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு 8¼ பைசா வீதம் என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல், அவனுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து, விவசாயிகளுக்கு இன்னும் குறைந்த விகிதத்திலே மின்சாரம் சப்ளை செய்தால் அவன் விவசாயத்தில் அக்கறையோடு உழைக்க வகை செய்தவர்களாவோம். அவன் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு பாடுபட ஊக்கம் காட்டவேண்டும்.

இன்றையதினம் கோவைப் பிரதேசங்களில் மின் இணைப்பிற்காகப் போடப்பட்ட திட்டங்கள் சரிவர பூர்த்தியடையவில்லை. இன்றைய தினம் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து அக்ரிமென்ட் மினிமம் சார்ஜ் என்றும், அடிஷனல் செக்யூரிடி டிப்பாசிட் என்றும் இரண்டு முறைகளாக பணம் வசூலிக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு 100 யூனிட் செலவு செய்யலாம் என்றால் அதில் 80 யூனிட் அளவை செலவு செய்தாலும் அக்ரிமென்ட்டில் உள்ள மினிமம் சார்ஜை வசூல் செய்கிறார்கள். அதிகமான மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தினாலும் அடிஷனல் செக்யூரிடி டிப்பாசிட்டிலிருந்து பணம் வசூல் செய்து கொள்கிறார்கள். இப்படி அடிஷனல் செக்யூரிடி டிப்பாசிட் என்று பணம் வசூல் செய்வது மிகவும் அநியாயமானது. பத்து ஏக்கரா வைத்திருக்கும் ஒரு விவசாயிக்கு ஒரு வரஷத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாய் என்று அளவு, அவைகளை ஒரே சமயத்தில் கட்டுவதற்கு விவசாயியினால் முடியியாது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற பளுவை நாம் குறைக்க வேண்டும். அப்படிக்க குறைக்க முடியாது என்று அரசு சொல்லியிருப்பதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு உற்பத்திச் செலவு கூடுதலாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, தக்க தீர்வு காணவேண்டும். இப்பொழுது நாடு பூரானிலும் பம்பு செட்டு போட்டு விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளின் பளுவைக் குறைப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். அப்படி முன் வந்தால் பல ஏழை விவசாயிகள் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விசைத் தறிகள் இப்போது கிராமங்களிலே கூடிசைத் தொழிலாக பாவி வருகிறது. ஒரு நாளைக்கு 24 மணி நேரம் மின்விசை கேட்டால், இடையிலே நான்கு மணி நேரம்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

விசையை 'கட்' பண்ணி விடுகிறார்கள். இதனால் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் அதில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஏன் இடையிலே நான்கு மணி நேரம் சப்ளை நிறுத்தி வைக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் வேறு வழியில்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தொழில் உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து 24 மணி நேரமும் மின்சப்ளை கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். அரசு தக்க கவனம் செலுத்தி இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை உடனுக்குடன் நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல்லாயிரக்கணக்கான ஊழியர்களுடைய சேவை மின்சாரத் துறைக்குத் தேவை. இந்தத் துறையில் காஷிவல் போன்ற பல தரப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் தினக்கூலியாகப் பெறக்கூடிய தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு முறையாக சம்பளம் போட்டுத் தர வேண்டும். அவர்களுடைய கூலி விகிதத்தையும் அதிகமாக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இந்த மின்சார போர்டுக்கு வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளானாலும், சிறு தொழில்களானாலும் மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை பல அங்கத்தினர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்து கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அரசே மின்சாரத்திற்கு வேண்டிய கருவிகளை உற்பத்தி செய்து கொள்ள வழிவகை செய்ய வேண்டும், தக்க முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒரு தொழிற்சாலைக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் காலதாமதமானால், அதில் வேலை கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கொண்டு உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஏமாற்றம் அளிக்கும். தான் போட்டிருக்கின்ற முதலுக்குத் தக்க படி பொருள்களை குறிப்பிட்ட நாளில் உற்பத்தி செய்யவில்லை யென்றால் முதலாளி நஷ்டமாவதோடு, அதன் காரணமாக தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். முதலாளி போட்டிருக்கும் கொக்கைக்கான வட்டி, அவனுடைய நஷ்டம் இவைகளை யெல்லாம்கூட நாம் அனுசரித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். காலதாமதத்தைத் தவிர்த்தால் உற்பத்தி பெருகி, நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசு சரியான முறையில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

1969 ஆகஸ்ட் 19]

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும், 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பிற மாநிலங்களிலுள்ள மின்சார வாரியங்களைவிட தமிழகத்திலுள்ள மின்சார வாரியமானது மின் உற்பத்தியிலும், அதிகமான கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலும் ஒரு சிறந்த சாதனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதனை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்கிறேன். குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற 42 ஆயிரம் கிராமங்களில், 31,727 கிராமங்களுக்கு மின் விசை வழங்குகிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற ஏறக்குறைய 9 லட்சம் கிணறுகளில் நான்கு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு ஆண்டுகளில் அதிகமான கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகப் பெரிய சாதனையாகும். நம்முடைய தாழ்வுகத்தைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயத்திற்கு பம்பு செட்டுகள் எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்பதை நாம் உணருகிறோம். இன்னும் நான்கு அல்லது ஐந்து லட்சம் கிணறுகளுக்குத்தான் மின் இணைப்பு வழங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்காவது மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற இலக்கை நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டால் வெகு வினாவில் எல்லா இடங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டு விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நிதி ஆதாரங்களைத் தேடித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் இன்று பல கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு 20 கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைத்திருக்கும். மேற்கொண்டு ஒரு 20 கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்திருப்பார்கள். ஆனால் அங்கே உள்ள டிரான்ஸ் பாரமர் லோடு தாங்காது என்று சொல்லி அவற்றுக்கு இப்பிணைக் கொடுக்காமல் கால தாமதம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இங்கெல்லாம் போதுமான டிரான்ஸ்பார்மர்களை வைத்து எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது ஒருக்கக்கூடிய டிரான்ஸ்பார்மர்களின் சக்தியையாவது அதிகப் படுத்திப் புதுக் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகள் மிக இணைப்புக் கோரி மனுச் செய்துகொண்டால் ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவிட வேண்டும். இப்போது மனுச்செய்துவிட்டுப் பல மாதங்களாகக் காத்துக் கிடக்கிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைத் தேடி அலைகிறார்கள். அல்லது வேறு எந்தப் பிரமுகரை அழைத்துக்கொண்டு செல்லுது என்று அலைகிறார்கள். இப்படிச் செலவு செய்யவில்லை என்றால் மின் இணைப்புக் கிடைக்க

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

வில்லை என்று புகார் சொல்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் மனுச் செய்துகொண்ட இத்தனை நாட்களுக்குள்ளாக அவர்களுக்குக் கிடைத்தாகவேண்டும் என்று ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். மேலும் மின் இணைப்புக்கொடுக்கிற நேரத்தில் செலவைப் பற்றி மதிப்பீடு போடுகிறார்கள். நான்கு போஸ்டுக்கு ஐந்து போஸ்டாகி விட்டால் மின் இணைப்புக்கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே இது போன்ற எஸ்டிமேட், நமக்குக் கிடைக்கிற வருமானம் இவற்றை எல்லாம் கணக்குப் பாக்காது விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இப்போது மினிமம் சார்ஜை எடுத்து விட்டோம். ஆனால் முன்பு அக்ரிமெண்டு செய்து கொண்டவர்கள் ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய் என்று கட்டவேண்டியிருந்தது. அப்படி அக்ரிமெண்டு பண்ணிக்கொண்டு கட்டாது இருந்தார்கள் மீது இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அப்படியின்றி அதையும் ரத்து செய்யவேண்டும். இப்போது கொடுத்துள்ள உலுகையை முன்பு அக்ரிமெண்டு பண்ணிக் கொண்டவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மீட்டர்கள் கிடைக்கவில்லை என்பதனாலும் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. போதுமான மீட்டர்களைப் பெறவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு மீட்டர் சார்ஜ் என்று வருடம் 2 ரூபாய் வசூல் செய்யப்படுகிறது. மீட்டர் சார்ஜ் என்று வசூல் செய்யப்படுகிற தொகை மீட்டர் விலை என்னவோ அதற்கும் அதிகமாகப் போய்விட்டால் மீட்டர் சார்ஜை எடுத்து விடவேண்டும். அல்லது மீட்டர் சார்ஜை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார பில்லுக்கும் பணம் கட்டுவதற்கும் இப்போது விவசாயிகள் பத்து மைல், பதினைந்து மைல்கள் என்று சென்றுவரவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்க அங்கங்கே பக்கத்தில் கலெக்ஷன் சென்டர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும், அல்லது கிராமங்களுக்குச் சென்று வசூல் செய்துவர ஆட்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 50 யூனிட் வரை யூனிட்டிக்கு 32 பைசா என்று வசூல் செய்து வருகிறார்கள். 50-இல் இருந்து 100 யூனிட் வரை ஒரு சார்ஜ் வசூல் செய்கிறார்கள். 100 யூனிட்டிக்கு மேல் உபயோகப் படுத்திக்கொள்கிறவர்களுக்கு யூனிட்டிக்கு 22 பைசா என்று வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படி அதிக யூனிட்டை உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறவர்களுக்கு குறைந்த ரேட் என்றும், குறைந்த யூனிட்டை உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறவர்களுக்கு அதிக ரேட் என்றும் இருப்பதை மாற்றி எல்லோருக்கும் ஒரேவிதமான ரேட் இருக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாயூரம், மன்றார்குடி, திருவாரூர் போன்ற இடங்களில் உள்ள மின்சார விஸ்தரிப்புக் கம்பெனிகளை இப்போது நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதில் வேலை செய்து வந்த ஊழியர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் இதுவரை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது.

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

மின்சார இலாக்கா ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல அவர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

'அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் சப்ளை செய்துவருவதன் மூலமாக 1 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல கோடி ரூபாய்களை லாபமாகப் பெறுகிறவர்களுக்கு ஏன் இந்தச் சலுகை அளிக்கவேண்டும்? ஆகவே, அதை ரத்து செய்து இன்னும் அதிகமாக விவசாயப் பெருமக்களுக்குச் சலுகை வழங்க மின்சார வாரியம் முன்வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தில் கேரள சர்க்கார் தொழிலாளர் பிரதிநிதி ஒருவரையும் அந்த போர்டில் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல நம்முடைய மின்சார வாரிய போர்டிலும் தொழிலாளர் பிரதிநிதி ஒருவரைப் போடவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தில் இருந்து சர்க்கார் சார்விக்ரு வந்த ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே கொடுக்கிற போனசை இவர்கள் இங்கே பெற முடியாது என்றாலும் இவர்களுடைய சம்பளத்தை அதற்குத் தகுந்தவாறு உயர்த்திக் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தில் 60 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்கள் எல்லாம் இவர்களுடைய உழைப்பினால்தான் பெரிதும் வெற்றி பெற்றன. ஆயினும் பல ஆண்டுகளாக பல தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் டேம்பரரியாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : சபைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயம் தொழில் ஆகிய இரண்டுக்கும் மின்சாரம்தான் அடிப்படை ஆதாரமாக விளங்குகிறது. அந்த ஆதாரத்தை நாம் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக, திறமையாகப் பெருக்கிக்கொண்டு விநியோகம் செய்து வருகிறோமோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் இந்த ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றம் இருக்கும் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. இதைக் கருத்தில் கொண்டுதான் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் 1971-ஆம் ஆண்டுக்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படும் என்கிற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த நம்பிக்கை நிறைவேற வேண்டுமானால் மின்சார வாரியம் சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இன்று மின் விஸ்தரிப்புக் காரியங்களில் பெரிதும் முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது பல

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

சாதனங்கள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதுதான். டிரான்ஸ் பார்மர்கள், கம்பிகள், மீட்டர்கள் இதுபோன்ற பலவிதமான சாதனங்களின் பற்றாக்குறையினால்தான் பெரும் அளவு விஸ்தரிப்பு வேலை பாதிக்கப்படுகிறது. லஞ்சமும் இந்தத் துறையில் பலவிதமாகத் தாண்டவமாடுகிறது. மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக ஒரு மீட்டர் வாங்குவது என்றால் 17 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய்தான் ஆகும். ஆனால் தனிப்பட்ட முறையில் வாங்கப்போனால் 50, 60 ரூபாய்க்கு வந்துவிடுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலேயே மீட்டர்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. மேலும் மின்சார வாரியம் இத்துறைக்குத் தேவையான சாதனங்களை உற்பத்தி செய்துகொள்ள தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தலாம். அல்லது அரசாங்கமே உண்டு பண்ணலாம். இன்றைக்கு உற்பத்தித்துறை வேலைகள் நல்லமுறைகள் நடந்தேறிவிட்டன, விநியோகத்துறையில் உள்ள ஊழல்கள் பெருமளவில் சீர்செய்யப் படவேண்டியவையாக இருக்கின்றன. போதுமான சாதனங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தாலேயே பாதிக் குறைகள் நீங்கி விடும்.

அடுத்தபடியாக, 1967-ஆம் ஆண்டு கோவை கிழக்கு மாவட்ட மகாநாடு ஒன்று நடந்தது. அமைச்சர்கள் வந்திருந்தார்கள். விவசாயிகள் ஐந்தாயிரம் விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தார்கள். வாரியத்தின் தலைவர் திரு. அப்பாதுரை அவர்கள் அப்போது ஓராண்டு காலத்திற்குள் அவ்வளவு விண்ணப்பங்களும் பரிசீலிக்கப் பட்டு மின் இணைப்புக்கொடுக்கப்படும் என்றார்கள். இரண்டாண்டு ஆகிவிட்டன. பாதிக்குக்கூடக் கொடுக்கவில்லை அதற்கு இன்னொரு காரணம், ஒரு சிஸ்டத்திற்கு 90 ஆயிரம்தான் கொடுக்க முடியும் என்கிறார்கள். பைக்காரா சிஸ்டத்தின்மூலம் லட்சத்து அறுபத்தொராயிரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேட்டூர் சிஸ்டத்தின்மூலம் லட்சத்து அறுபத்தி நாலாயிரம் சர்வீஸ் இருக்கிறது. மொத்தமே சுமார் மூன்று லட்சத்து இருபத்திநாலாயிரம் சர்வீஸ் இருக்கிறது. ஈரோடு, மேட்டூர் பைக்காரா என்று மூன்று சிஸ்டமாக்கி கிழக்கு கோவைப் பகுதியை ஈரோடு சிஸ்டத் தோடு சேர்க்கும் அமைப்பு உண்டு பண்ணினால்தான் இங்குள்ள தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய முடியும். சில மாவட்டங்களில் விஸ்தரிப்புக் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். விவசாயிகள் முன்வரவில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் முன்னுக்கு வந்து கோருகிறார்கள். இதுதான் ஒரு சந்தோஷம். மின் இணைப்புப்பெற எங்கள் மாவட்ட விவசாயிகள் ஆவலாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் அழுத்தந்திருத்தமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஈரோடு சிஸ்டம் என்ற ஒரு சிஸ்டத்தை—நான் நினைக்கிறேன், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அப்படி ஒரு திட்டம் இருந்ததாகவும் ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதாகவும் நினைக்கிறேன்—ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 ஆகஸ்ட் 19]

மின்சாரத் திட்டம், நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதக்கூடிய நிலைமைகளும் இருக்கின்றன. பெரியாறு, பாபநாசம், மேட்டூர், சர்க்கார்பதி போன்ற இடங்களில் மின்சார உற்பத்தி செய்யும்பொழுது நீர்ப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதில் பாதகம் இல்லாமல் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் பவானி ஆற்றைப் பெறுத்தவரையில் கீழ்பவானி அணைக்கட்டு இருக்கிறது. குந்தா, மேல் பவானி போன்ற மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களும் அங்கே இருக்கின்றன. அதற்கு இந்தச் சர்க்கார் காரணமல்ல, முன்பு இருந்த சர்க்கார்தான் மின்சார உற்பத்திக்கு முதல் முக்கியத் துவம் கொடுத்து விவசாயத்திற்கு இரண்டாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். கீழ்பவானியிலே பாசனத்திற்குச் சரிவரத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஒரு போகத்திற்கு லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அந்தத் தண்ணீரைப் பாசனத்திற்குக் கொடுக்காமல் மின்சார உற்பத்திக்கு வைத்துக் கொள்வோம், பாசனத்திற்குக் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்வது லட்சம் ஏக்கராக்களின் விளைவை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தண்ணீர் சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. முன்பு ஏற்பட்ட மாறுதல் அடிப்படையான, தேவையான மாறுதல். ஆனால் இன்றைக்குள்ள மாறுதல் அழிந்துபோகக்கூடிய மாறுதலாக இருக்கிறது. நீர்ப்பாசனத் திற்குக் சலுகையைக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுப்பதால் மின்சார உற்பத்தி தடைபடாது. அதற்குப் பதிலாக மின்சார உற்பத்தியிலே குறைவு ஒரு குறப்பிட்ட சதவீதம் தான் இருக்கும். அதனால் பாதகம் ஒன்றும் வந்துவிடாது. மின்சார உற்பத்திக்குத் தண்ணீர் தேவைப்படுகிற அதே நேரத்தில் தான் நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் தேவையாக இருக்கிறது. மின்சாரத்திற்கு அதே நேரத்திலே தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்வதால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. திட்டம் போடும்பொழுது கீழ் பவானித் திட்டத்தை மின்சார உற்பத்திக் காகப் போடவில்லை. முன்பு இருந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய கருத்துக்கு மரியாதை கொடுத்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தாலேதான் இன்றைக்கு அந்தத் தண்ணீரை மின்சாரத் திற்காக ஒதுக்கிவிட்டார்கள். நான் இந்தச் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குந்தா, மேல் பவானியிலிருந்து டிசம்பர் மாத வாக்கிலே நீர்ப்பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் துறையிலே வேலைசெய்யக்கூடிய ஊழியர்கள், நண்பர்கள் பலர் குறிப்பிட்டதைப்போன்று, மின்சார உற்பத்தி, மின்சார விநியோகம் இரண்டிலும் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய மாநிலம் சிறப்பாக இயங்குகிறது, அதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றவர்கள் அவர்கள், அவர்களில் பலர் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் டெம்பரரியாகவே இருக்கிறார்கள், அவர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டும். அதேமாதிரி எஞ்சினியர்களுக்குக்கூட மற்ற மாநிலங்களைப்போன்று சம்பளம் மற்ற

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

சலுகைகள் கொடுப்பதற்கும் அவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுப்பதற்கும் மாறுதல்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : மின்சார வாரியத்தினுடைய நதிதலை அறிக்கையின்பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக பின்தங்கிய பகுதி, பஞ்சப் பகுதி, பேக்வாட் ஏரியா, டிரவுட் அஃபெக்டட் ஏரியா இவற்றிற்குச் சலுகைகள் தேவை என்று சொல்லி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 10 சதவீதம் ஆதாயத்தின் பேரில் உள்ளவர்களுக்கு மின்சாரத் தொடர்பு கொடுக்க முடியும் என்றும் அதற்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கமுடியாது என்றும் மறுக்கிறார்கள். காரணம் கமர்ஷியல் லைனில் அது நடந்துகொண்டிருப்பதால்தான் 10 சதவிகிதத்துக்கு குறைவாக உள்ள இடத்திற்கு அதை அரசு ஈடு செய்தால் கொடுப்போம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சாவூரில் கிராஷ் புரோ கிராம் என்று சொல்லி 5 சதவிகிதம் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக அந்தத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுவாலை கைவிடப்பட்ட இயற்கை வசதிகள் கொடுக்கப்படாத மக்களுக்கும் உற்சாகத்தை வேலைசெய்யக்கூடிய அளவில் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக 5 சதவிகிதம் ரிட்டரன் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று ஆண்டுவாலை கைவிடப்பட்ட பேக்வாட் ஏரியா, டிரவுட் அஃபெக்டட் ஏரியாக்களிலும் அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் தாழ்மையோடு அழுத்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே மழையில்தான், 50 அடி 60 அடி ஆழத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கவேண்டும். தண்ணீர் எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் மின்சாரத் தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் எக்ஸ்ப்ரிமெண்டலாகவாவது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு அந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் இந்த அரசு மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் இருப்பதால் இதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஸ்டாபைப் பொறுத்தவிஷயம், ஹெல்ப்பர்களைப் பொறுத்தவரையில் டிரெய்னிங் கொடுக்காமலேயே நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். படித்த கூட்டம் நிறைய இருக்கிறது. ரீடிங்குடத் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் ஹெல்ப்பர்களாக இருக்கிறார்கள். படித்தவர்களுக்கு சர்க்கார் வேலை கொடுக்க வேண்டும். எனவே டிரேட் சர்டிபிகேட் உள்ளவர்களைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மெட்ரிசியல்லைப் பொறுத்தவரையில் அவை இல்லாத காரணத்தினால் பல இடங்களிலே மின்சாரம் கிடைப்பது தாமதப்படுகிறது. வேண்டுமென்றால் பல தப்பிதமான வழிகளில்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

தான் நியூ கனெக்ஷன் கிடைக்கிறது. மெட்ரீயல்ஸ் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு அதை அவர்கள் போட்டதாகக் கணக்கு எழுதிக் கொண்டு கனெக்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். இது உலகம் அறிந்த உண்மையாக இருக்கிறது. இது தவறு. மெட்ரீயல்ஸை கன்ஸ்யூமர்ஸே போடலாம், ஆனால் அதற்குண்டான லேபர் சார்ஜை நாம் வாங்கக் கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கொடுத்துவிட்டு அதை நாம் கொடுத்ததாக எழுதிக் கொண்டு மிடிம்மென் பிராஃபிட் மாதிரி இடையிலே இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் 'அதனால் லாபம் கிடைக்கிறது. போர்க்குக் கேட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. எனவே இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து கன்ஸ்யூமர்ஸ் மெட்ரீயல்ஸைக் கொடுத்துவிடலாம், லேபர் சார்ஜை வாங்கவேண்டுமென்று வைத்துவிடலாம்.

அடுத்தபடியாக, லேபர் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் சமாதானம் ஏற்பட்டதை வரவேற்கிறேன். அதேமாதிரி ரூப்பி வைசரி ஸ்டாஃபைப் பொறுத்தவரையிலும் செய்யவேண்டும். எஸ்.ஓ., எ.இ., டி.இ. இவர்களுக்கு எல்லாம் மூன்று மடங்கு வேலை இருக்கிறது. இதனால் கனெக்ஷன் எல்லாம் தாமதப்படுகிறது. எஸ்.ஓ.-விடம் கேட்டால் ஓவர் லோடாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆப்பரேஷன் சபார்டினைட் ஸ்டாஃபின் வேலைச் சுமையைக் குறைத்ததைப்போன்று இவர்களுக்கும் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆப்பரீச் செய்தால் கால தாமதம் குறைவதற்கு வழி இருக்கும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூலதனச் செலவு சம்பந்தமாக எனக்கு முன் பேசியவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். நிறையக் கடன் வாங்கப்பட்டு விட்டது; வீட்டிக்குத்தான் நம்முடைய முதல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அழுத்தமாகப் பார்த்தால் வரவுக்கு மேல் செலவு என்ற நிலையில் வாரியம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது எந்த இடத்திலும் வரவேற்கக் கூடிய காரியமல்ல. கமர்ஷியல் லைனாக வேலை செய்ய எவ்வளவோ வழிவகைகள் இருக்கின்றன. காலதாமதத்தை நிறுத்தலாம். காலதாமதத்திற்குப் பல காரணங்களில் ஒன்று டிரான்ஸ்பார்மர் இல்லை என்பது. இதனால் வருவாயும் குறைகிறது. துரிதமாக வேலை செய்வதற்கும், வருவாயைப் பெருக்குவதற்கும் ஸ்பெஷல் ரிப்போர்ட்ஸ் எல்லாம் இருந்தும் ஏன் செய்யவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. பெண்டிங் கேஸ்களை எடுத்துக் கொண்டால் பல்லாயிரக் கணக்கான மனுக்கள் மின்விசை தேவை என்ற நிலையிலே குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. கேட்டால் ஒரு வார்த்தையில் 'மெட்ரீயல்ஸ் இல்லை' என்று பதில் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் மெட்ரீயல்ஸ் குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் பர்சேஸ் பண்ணியது தவறாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் போக்க சுருக்கமான வழி 'டெஃபர்டு பேமெண்ட்'-ல் மெட்ரீயல்ஸ் வாங்குவதுதான். வீட்டிச் சுமை குறையும், டெஃபர்டு பேமெண்டில் பல பேர் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்நிய

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

நாட்டிலிருந்து கூடக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது முக்கியமாகையால் இதற்காக அத்திய நாட்டிச் செலாவணியைப் பயன்படுத்தி மெட்மிரியல்ஸ் வாங்குவது பயன் தருவதாக அமையும். 1,500 விசை ஏற்றங்களுக்குத் திட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது 1969-70-ல். இது ஒரு சிஸ்டத்திற்குக்கூடக் காணாது என்று நினைக்கிறேன். டிரான்ஸ்பார்மர்களை எல்லாம் டெஃபர்டு பேமென்ட் முறையில் வாங்கி அதிகமாக விசையேற்றங்களுக்கு வழி செய்ய வேண்டும். முக்கியமாகக் காலதாமதத்தைக் குறைக்கவேண்டும். ஊழல் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் அதை மாற்றுவதன்மூலம் செயல்படலாம். ஓவர்லோடை சூப்பர்வைசரி ஸ்டாபுக்குக் குறைப்பதன்மூலம் வருவாயைப் பெருக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மு. ராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டு மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்ட நெடும் காலத்திற்கு முன்னே உள்ள தமிழகத்தின் வரலாறு இன்று மின்சார வாரியத்தின்மூலம் தெளிவுப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த நாட்டிலே பிறந்த முதாட்டியார் அவர்கள்—

”ஆற்றுப் பெருக்கற்று அடிசுடும் அந்தாளும் அவ்வாறு உற்றுப் பெக்கால் உலகூட்டும்.”

என்று சொன்னது போல், ஆற்று நீர் வற்றிப் போய் விட்டாலும் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற நீரை வெவியே கொண்டு வந்து விவசாயத்தைப் பெருக்க மின்சார வாரியம் மிக முக்கியமான அமைப்பாக இருக்கின்றது. இந்திய உபகண்டத்திலேயே யாரும் செய்யாத சாதனையைத் தமிழகத்திலே அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். மேலும் மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில் அவர்கள் பணியாற்ற சில விதிமுறைகளை மாற்ற வேண்டும். அதிகாரிகள் சட்டவிரிதி முறைகளை விவசாயிகளிடம் காண்பிக்கும்போது அருண் பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்தவர்கள் ஏழை விவசாயிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அகிலே செல்வாக்குள்ளவர்கள்தான் வெற்றி பெற முடிகிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே பாலாறு சர்ட்டிபிகேட் என்று வாங்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. இது எப்போதோ ஒரு தில்லாமல்லுக்காரரால் புத்தத்தப்பட்ட திட்டம். அது ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறது. அருண் பணக்காரர்களுக்குப் பாலாற்றிலிருந்தே மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடந்திருக்கிறது.

இப்பேர்ப்பட்ட கொடுமையைச் செய்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பலராமன் அவர்கள் பேசும்போது ‘இவர்களுக்குச் சுயபுத்தி கிடையாது’ என்று அமைச்சரவையைப் பார்த்துக் கூறினர். சுயபுத்தி இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னாலும், எங்களுக்கு இவர்களைப்போல் கடன் வாங்கும் புத்தி கிடையாது.

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. க. மு. ராசகோபால்]

காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த அக்கிரமங்களை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். வல்லப்பாக்கம் என்ற பகுதியில் ஒரு காலனி இருக்கிறது. அங்கு காங்கிரஸ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் ஓட்டுக் கேட்கப் போனபோது, அங்கிருந்த மக்கள் 'இந்தி எதிர்ப்பின்போது எங்கே சென்றிருந்தீர்கள்?' என்று கேட்டதற்காக அங்கிருந்த கம்பத்தை இரவோடு இரவாக எடுத்துக் கொண்டு போய் தேனம்பாக்கத்தில் கொண்டு போய்ப் போட்டார்கள். இந்த மாதிரி அநாகரிகமான போக்கு எந்த அட்சிக் காலத்தில் நடந்திருக்க முடியும்? தம்மனூரில் பத்துப் பதினைந்து விவசாயிகள் ஐந்தாறு ஆண்டுக் காலமாக மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டும் பெற முடியாத நிலையில் பொன்னுசாமி முதலியார் என்பவர் எடுத்த கிணற்றுக்கு ஒரே வாரத்தில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் ஏழை விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைத்தது. இந்த மாதிரிச் கொடுமைகள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடந்தனவா? இந்த மாதிரிச் சொல்லுவதற்கு என்னிடம் பல விவரங்கள் இருக்கின்றன. காங்கிரஸ்காரர்கள் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் கொடுத்த மின் இணைப்புகளையும், எங்கள் அட்சிக் காலத்தில் கடந்த 2½ ஆண்டுகளில் கொடுத்த மின் இணைப்புகளையும் பார்த்தும்போது கிட்டத்தட்ட நாலில் ஒரு பங்கு இந்த இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு வேகமாக மின்சார வாரியம் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டரை ஆண்டுக் காலமாக மறை பெய்யவில்லை; வானம் கடுமையாகப் பொய்த்து விட்டது. மின்சார வாரியம் இயற்கையையே மாற்றி அமைத்திருக்கிறது. வள்ளுவப் பெருந் தகை சொன்னார்—

“வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்

கோனோக்கி வாழும் குடி.” என்று.

மக்கள் மன்னனைப் பார்த்து, ஆட்சியைப் பார்த்து வாழுகின்றார்கள். உலகம் வானோக்கி வாழுகின்றது, அந்த வான் நோக்காமலேயே கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக மக்களுக்கு மின்சாரத்தை வழங்கி விவசாயத்திற்குப் பெரும் உதவியைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஏதோ படி அரிசி 2½ ரூபாய் விற்கிறது, 3½ ரூபாய் விற்கிறது என்று காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 1966-ம் ஆண்டில் வானம் பொய்க்காத நிலையிலே ஆறு, குளம் பெருக்கோடிய நோத்திலே அரிசியே கிடைக்காத நிலைமை எப்பட்டதே. அந்த நிலையை மறந்து இன்று வானம் பொய்த்து விட்ட நிலையிலே உள்ள நிலையைப்பற்றிப் பெரிதாகப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் செய்யாத கொடுமைகள் இல்லை. தேர்தல் நோத்தில் அவர்கள் அதிகாரிகளை விரட்டிச் செய்த காரியங்கள் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். இனி இந்தத் துறை நல்ல முறையில்

[திரு. க. மு. ராசகோபால்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மின்சார வாரியத்தில் சில விதிமுறைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த விதிமுறைகளில் உள்ள குறைபாடுகளின் காரணமாக ஏழை விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். தற்போது மின்சார வாரியத்தில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவ்வாறு இல்லாமல் எல்லாப் பிரிவுகளும் சேர்ந்து ஒரு மொத்தமாக இருக்க வேண்டும். எந்தப் பிரிவுக்கு எந்த அதிகாரி என்று விவசாயிகள் அறிய முடியாமல் திக்குமுக்காடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை இல்லாமல் ஒரே பிரிவாக வைக்க வேண்டும். பாலாறு சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால் எங்கே இருந்து எங்கே போகவேண்டும் தெரியுமா? முதலில் கர்ணத்திடம் செல்ல வேண்டும். கர்ணம் அதற்கு பிளான், அடங்கல் காப்பி, சிட்டா ஆகியவற்றைப் பார்த்து கையெழுத்துத் தரவேண்டும். கொஞ்சத்தில் முடிக்கிற காரியமா அது? பிறகு வி.எம். இடத்தில் வாங்கவேண்டும். பிறகு ஆர்.ஐ. யிடம் போகவேண்டும். அதன்பின் தாசில்தாரிடம் சென்று அங்கு இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் குமாஸ்தாவிடம் சென்று பேப்பர் நிற்கிறது. இந்த நபர்களை யெல்லாம் தாண்டி வருவதற்குக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று வருடங்களாகின்றன. பின்னர் கலெக்டர் அலுவலகத்தில் உள்ள ஒரு குமாஸ்தாவிடம் சென்று கையெழுத்தாகி வருவதற்குக் கிட்டத்தட்ட நாலேந்து ஆண்டுகளாகின்றன. அதைப் பார்த்து விட்டு மின்சார வாரியத்தைக் குறை சொல்லுகிறார்கள். கால தாமதத்திற்குக் காரணம் ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டில் பேப்பர்கள் உழன்று கொண்டிருக்கின்றன. அதை வாங்கிக் கொடுத்தால் தான் மின் இணைப்புக் கொடுக்க முடியும் என்ற வாரியம் சொல்கிறது. ஆகவே, இந்த காலதாமதத்தைப் போக்குவதற்கு அந்த, அந்த ஊரிலுள்ள அந்த விவசாயிகள் உள்ளபடியே கிணறு எடுத்திருக்கிறாரா, அது அவருடைய நிலத்தில் இருக்கிறதா என்று கர்ணமே நேரிடையாகத் தெரிந்து கொண்டு உடனடியாக இணைப்பு கொடுக்கலாம் என்ற முறையில் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, பணம் ஒதுக்குவதில் ரூ. 1,000 எ.இ.-க்கு என்றிருக்கிறது. அதை மாற்றி கிட்டத்தட்ட ரூ. 20,000 வரையில் அவருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். டி.இ.-க்கு இப்போதுள்ள அதிகாரம் ரூ. 10,000 வரையில்தான். அதை ஒரு லட்சம் என்று அதிகக் கொடுக்கவேண்டும். பின்னர் எஸ்.இ.-க்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் என்டிமேட் போடும் நிலையில் அந்த அதிகாரத்தை அளித்தால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உடனடியாகப் பரிகாரம் தேட முடியும். ஆகவே இதற்கேற்றபடி விதிகளை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று மூன்று லட்சம் கிணறுகள் வெட்டவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு உதவும் வகையில் இப்போதுள்ள விதிமுறைகளை மாற்றியமைத்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. க. மு. ராசகோபால்]

வாழ் வழிகோல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அறிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியம் உண்மையிலேயே மிகமிகப் பெரிய அளவில் நம் நாட்டுக்கு சேவை செய்கிற இலாகாக்களில் ஒன்று என்பதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. உள்ளபடியே உவமை சொல்லப்போனால், 'நடு ஊரில் பழுத்த நல்ல மரம்' என்று சொல்வார்கள். சில சமயங்களில் தானாகவே உதிருகிறது. அப்படி உதிராத காலத்தில் கல் அடித்து பழம் எடுப்பதுபோல் நடு ஊரில் காய்த்த நல்ல பழம் என்று சொல்வார்கள். அது பழுத்து உதிரும் முறையில் பலருக்கு அது உபகாரமாகியிருக்கிறது. அவர்களின் தேவைக்கு கிடைக்கவில்லையென்றால் பழுப்பதற்கு முன்பு தடி கொண்டு, கழி கொண்டு அடித்து எடுக்கும் முறை இருக்கிறது. உண்மையிலேயே பெரிய இலாகாக்களாக இருப்பவற்றில் சில தவறுகள் நிகழத்தான் செய்யும். அவற்றை நல்லமுறையில் கண்காணித்து நேர்மையான முறையில் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கக் கூடிய வகையில் ஆட்சியாளர்கள் நல்லமுறையில் அக்கறை எடுத்துக் கூரியங்கள் செய்யவேண்டும்.

குடியானவர்கள், விவசாயிகள், தொழில்கள் செய்பவர்கள் இவர்களுக்கு மின்சாரம் அளிக்கும் விஷயத்தில் இலாகாவைக் குறை கூறுவதில் தவறு இல்லை. மில்களுக்கு 5, 5½ சதவிகிதம் என்றும், விவசாயிகளுக்கு 8, 8½ சதவிகிதம் என்றும் கொடுக்கப் படுவதில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கும் செலவைக் கணக்கிட்டுத் தான் கொடுக்கிறார்கள். இந்தச் செலவைக் குறைப்பதற்கு சில முறைகளைக் கையாளவேண்டும். பெரியதொரு இலாகாவை நிர்வாகம் செய்யும்போது அவசியம் இல்லாத செலவுகளும், தவறுகளும் நிகழத்தான் செய்கின்றன. தோட்டங்களில் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கும்போது நடக்கிற முறையைப் பார்த்தால் வேண்டாத செலவு ஆகத்தான் செய்கிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். நான் ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். புதிதாக ஒரு லைன் போடும்போது ஆட்கள் வந்து குழி தோண்டுகிறார்கள். எங்கள் ஆட்களைக் கொண்டு ஒரு நாளில் செய்து முடிக்கிற வேலையை அவர்கள் பத்து நாட்களில் கூட முடிப்பதில்லை. காரணம், அரசாங்க இலாகா வேலையைச் செய்கிறபோது இப்படி சில தவறுகள் வரத்தான் செய்கிறது. அத்தவறுகளை, கால தாமதத்தை, நிவர்த்தி செய்ய திட்டமிட்டு வழிவகை செய்ய வேண்டும். நான் என் தோட்டத்தில் தென்னம்பின்னை வைக்க குழி தோண்டிச் சொன்னேன். எங்கள் ஆட்களுக்கு சாதாரணமாக மூன்று ரூபாய் கூலி கொடுக்கிறோம். ஆனால் அந்த மூன்று ரூபாய் கூலியைப் பெற்றுக்கொண்டு ஒரு நாளைக்கு இரண்டு குழி தோண்ட முடியவில்லை. ஆக ஒரு குழிக்கு 1½ ரூபாய் செலவாயிற்று. காண்ட்ராக்ட் முறையில் கொடுக்கும்போது அதே

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1969 ஆகஸ்ட்-19]

ஆட்கள் பதினெட்டு குழிகள் தோண்டினார்கள். அப்போது குழி ஒன்றுக்கு ஆறு அணு தான் வருகிறது. அப்படிச் செய்வதினால் முக்கால் பங்கு செலவு குறைகிறது, அவர்களுக்கும் இரண்டு மூன்று பங்கு லாபம் கிடைக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கத் துறைகளிலும், சிறிய துறையாகயிருந்தாலும் சரி அல்லது பெரிய துறையாக இருந்தாலும் சரி, காண்ட்ராக்ட் முறையில் கொடுத்து வேலைகளைச் செய்தால் செலவை மிக மிக அதுக்கமாக மீதப்படுத்த முடியும். அதில் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடம் இருக்கிறது. இருந்தாலும் சொல்கிறேன், அந்தக் கருத்து வேறுபாடுகளையும் நல்லமுறையில் ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். காண்ட்ராக்ட்டுக்குக் கொடுத்தால் தொழிலாளர்கள் கசக்குப் பிழியப்படுவார்கள் என்று எண்ண இடம் இருக்கிறது, அப்படி எண்ணுபவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

குறைந்த ரேட்டில் யார் டென்டர் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த அந்த வேலைகளையிடலாம். அதோடு ஒரு கண்டிஷன் மூலம் கொடுக்கலாம். ஒரு நிறுவனம் அல்லது ஒரு கம்பெனி டென்டர் கேட்டால் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் லாபத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பங்கு கொடுக்கக்கூடிய நிறுவனமாக அது இருக்கவேண்டும் என்று வைக்கலாம். அப்படி ஒரு கண்டிஷனைப் போட்டால் அரசாங்கத்திற்கும் செலவு மிஞ்சும், தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல லாபம் பெற வழி செய்ய முடியும். ஒரு லைன் வேண்டுமென்று கேட்டால் இவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்தால்தான் முடியும் என்று கண்டிஷன் போடுகிறார்கள். அப்படி கண்டிஷன் போட்டு ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து ரூ. 500 வாங்குகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் 36 சதவிகிதம் வட்டிக்கு வாங்கி 3 1/2 சதவிகிதம் வட்டிக்கு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. நான் அனுபவித்ததை வைத்து இதைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறொன்றுமில்லை. இந்தத் துறை சிக்கனமாக இயங்கவேண்டும், தொழிலாளர்களுக்கும் லாபம் கிடைக்கவேண்டும். ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீம்க்கு அதிகச் செலவாகிறது என்றால் அதைக் குறைப்பதற்கும் வழி காணவேண்டும்.

அடிஷனல் செக்ஞரிட்டி பற்றி பலர் பேசினார்கள். திரும்பத் திரும்ப அதைப் பற்றிக் கூறுவது கூறியதைக் கூறுவதாக இருக்கும். ஆனால் அதைப் பற்றிக் கூற வேண்டிய அவசியத்தை அனுசரித்து ஒன்று மட்டும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கிணறுகள் 50 அடியிலிருந்து 150 அடிக்குச் சென்றிருக்கின்றன. கீழே போகப் போக வெட்டும் செலவு அதிகமாகிறது. தண்ணீரும் குறைகிறது. அடிஷனல் செக்ஞரிட்டி கொடு என்கிறார்கள். கிணற்றின் ஆழம் கீழே போகப் போக அதற்காகும் மின்சாரச் செலவையே கொடுக்கமுடியாது நினைவும் விவசாயிகள் எப்படி இந்த அடிஷனல் செக்ஞரிட்டியைக் கொடுக்க முடியும்? ஆகவே சிறிது நல்ல மனது வைத்து விவசாயிகளுக்கு தொல்லை கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1969 ஆகஸ்ட் 19]

பல கருத்துக்களை ஏற்கனவேயே சொல்லியாகிவிட்டது. விவசாயிகளுக்குள்ள கஷ்டங்களைப் பற்றி ஏற்கனவே பலர் சொல்லியாகிவிட்டது. அந்தக் கஷ்டங்களை அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் உணர்ந்து அதைப் போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : அன்புள்ள மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கைமீது நான் சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்தக் கருத்துக்களைக் கூற நான் முற்படும்போது காங்கிரஸ் கட்சி தரப்பில் இருக்கிற இடங்கள் எல்லாம் காலியாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் அவர்கள் பேசியிருந்தார் களானால் எனக்கு இன்று பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத் திருக்காது. அதற்காக முதலில் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்று கருதுகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இதில் பலவிதமான கோளாறுகள் இருக்கும். ஏதாவது தாக்கிப் பேசலாம் என்று கருதுகின்ற அவர்களே, இது பாராட்டுகின்ற வகையில் அமைந்துவிட்ட அறிக்கையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் எங்கே முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், அவருடைய அமைச்சரவையையும் பாராட்ட வேண்டியிருக்குமோ என்று கருதி இன்றையதினம் அவர்கள் வெளியேறிருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்று, பொதுவாக இந்த வாரியத்திலே இருக்கிற பல அம்சங்களைப்பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய பல நண்பர்கள் பாராட்டுத் தெரிவித்து வரவேற்றிருக்கிறார்கள். நானும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களையும், வரவேற்பையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இதிலே சென்ற ஆண்டு கூறப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களையும் நல்லமுறையில் கவனத்திற்கொண்டு நல்ல பதிலையும் ஒரு குறிப்பிலே தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் இந்த வாரியத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இன்னொரு கருத்தையும் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல்வேறுபட்ட கருத்துக் களைச் சென்ற முறை இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கூறிய கருத்துக்களையெல்லாம் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு கன்ஸல்டேடிவ் கவுன்சில் என்ற குழுவில் வைத்து, அதனுடைய பரிந்துரைகள் என்னென்ன என்பதையும் இந்த மன்றத்திலே அடுத்த முறை வைத்தால் அதோடு நம்முடைய கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொல்லி அரசாங்கம் செயல்படுவதற்கு வழியாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தையும் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

சென்ற ஆண்டு வருவாயைவிட இந்த ஆண்டு 5 கோடி ரூபாய் அதிகமாக 53 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரவருப்பதாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் செலவைப் பார்க்கும் பொழுது அதுவும் அதிகமாக இருக்கின்ற ஒரு குழந்தையைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு உற்பத்திக்காக 4.2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் வட்டி என்னின்ற இனத்திலே 13.3 கோடி ரூபாய் என்றிருக்கிறது. சென்ற முறை பல நண்பர்கள் இதுபற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த வட்டியைக் குறைக்க வழி இருக்குமா என்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களும் மற்றவர்களும் முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் நமக்குக் கடனாகத் தந்து உதவியிருக்கிறார்கள். குந்தா திட்டத்திற்காகக் கனடா நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் நமக்கு வட்டியில்லாமலேயே கடன் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதை மாநில அரசுக்குத் தரும்பொழுது 7 சதவிகித வட்டியை இந்திய அரசு விதிக்கிறது. ஸ்விட்ஜர்லாந்திலிருந்து 2 சதவிகித வட்டிக்கு நமக்குக் கொடுத்தும், மத்திய அரசினர் அதைப் பெற்றுத்தரும் பொழுது 7 சதவிகித வட்டியாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவதெல்லாம், மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளிநாட்டிலேயிருந்து வட்டியில்லாமல் அல்லது குறைந்த வட்டிக்குப் பெற்றுத் தரும் நேரத்தில், அதை நமக்குத் தரும்பொழுது நம்மிடம் அதிகமாக வட்டி வாங்குகிறார்கள். இடையிலே அவர்கள் பெற்றுத்தருவதைத் தவிர அவர்கள் வேறென்றும் செய்யவில்லை. எனவே, 7 சதவிகிதம் வட்டி தருவது நியாயமில்லை என்று இந்த மன்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, நாம் விவசாயிகளுக்கு மிகக்குறைந்த விலைக்கு மின்சாரம் தருகிறோம். 8.25 பைசாவிற்கு ஒரு யூனிட் தமிழ் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய அரசு 12 பைசாவிற்கு மேலே அதிகமாகக் கொடுக்கும் மாநிலத்திற்கு நிதி உதவி தருவோம் என்று சொல்கிறது. 8.25 பைசாவை உயர்த்தினால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளிடம் கெட்ட பெயர் ஏற்படக்கூடிய நிலை உண்டாகும். எனவே, நமக்கு ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்திலே ஓரளவு மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டால் இப்படிப்பட்ட செலவுகளும் தவிர்க்கப்படும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், தமிழக அரசாங்கம், பெரிய தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் குறைந்த விகிதத்திலே இன்று மின்சாரம் வழங்குகிறார்கள். அலுமினியம் தொழிற்சாலை பற்றிச் சொன்னார்கள். பெரிய தொழிலில் ஈடுபட்டு அதிக லாபத்தைச் சம்பாதிக்கும் கம்பெனிகளுக்கு இந்த மின்சாரக் கட்டணத்தைச்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

சற்று உயர்த்துவது நியாயம் என்று பலரும் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை முதலமைச்சர் மற்ற அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் மின் இழப்புபற்றி லைன் லாஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்ற முறை இந்த மன்றத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏன் இவ்வளவு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று கண்டறிய வேண்டுமென்று தெரிவித்திருந்தோம். அதற்கு இன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பதிலில் அப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறோம், விரைவிலே கருத்து தெரிவிக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்களுடைய கருத்தைத் தகுந்த முறையில் கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதற்காக அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இப்படிப்பட்ட குழுவின் அறிக்கையும், இந்த கவுன்ஸிலின் பரிவுரைகளையும் சேர்த்து வைத்தால் இங்கேயிருக்கிற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவிப்பதற்கு நல்ல வழியாகயிருக்கும்.

நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள், 1971-க்குள் இந்தத் தமிழ்நாடு பூராவும் மின்சாரம் இல்லாத கிராமங்களே இல்லை என்ற அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்போவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது நடக்குமா என்கிற ஐயப்பாட்டினைக் கூடச் சில நண்பர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால், 1971-ஆம் ஆண்டிற்குள் நிறைவேற்றப் படவேண்டுமென்ற ஒரு உறுதி மொழியை, ஒரு உறுதியான எண்ணத்தை மேற்கொண்டால்தான் நிறைவேற்ற முடியுமென்ற அடிப்படையில் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இத்தனை காலத்திற்குள் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நல்லெண்ணத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் இன்று மூல்தானச் செலவிற்காக அதிகப் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். இதை எப்படிப் பெறுவது என்று கருதும் நேரத்தில் அதற்கும் நான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று இத்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பரபரப்பான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருப்பது பாங்குகளைத் தேசியமாக்கப்பட்ட கொள்கையாகும். பிரதமர் அவர்கள், தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கும் பாங்குகளின் பணம் நல்ல முறையிலே செலவழிக்கப்படும் என்ற உறுதிமொழியைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கமும், நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களும், பாங்குகளைத் தேசியமயமாக்கியிருப்பதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக அந்த பாங்குகளின் டைரக்டர்கள் அடங்கிய குழுவிலே, அதற்கு ஆலோசனை சொல்லும் குழுவிலே மாநிலங்களுக்கும் இடம் தர வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் நல்ல கருத்தினைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது ஏற்றுக்

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்] 1969 ஆகஸ்ட் 19]

கொள்ளப்பட்டால் நம்முடைய பிரதிநிதி அந்தக் குழுக்களிலே இடம் பெற்று, மின்சார வாரியத்தை விஸ்தரிக்கும் மூலதனச் செலவுக்காக ஆகும் பணத்தை பேறுவதற்கு உதவிகரமாக யிருக்கும். அது முதலமைச்சரவர்கள் காலத்தில் நடக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய நல்லெண்ணத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஆக, இப்படிப்பட்ட செலவுகளையெல்லாம் நாம் செய்தாலும் நாம் செலவு செய்திருக்கும் அளவுக்கு வருமானம் வந்திருக்கிறதா, பயன் இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு ஆண்டுக்காண்டு ஆடிட் செய்கிறோம். ஆனால், இன்றிருக்கும் சூழ்நிலை இந்த ஆடிட் செய்பவர்கள் சிஃப் என்ஜினியருக்கு உள்ளடங்கியவர்களாக இருக்கும் முறையாக இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற இடங்களில் இண்டிபென்டென்ட் ஆடிட் முறையிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கணக்குகளையே கூட கம்பீட் ரோலர்கள் ஆடிட் செய்கிறார்கள். ஆனால் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் என்ஜினியருக்கு அடங்கியவர்கள் ஆடிட் செய்வதால் அவர்கள் தங்களுடைய நல்லெண்ணத்தையும் தாங்கள் கூறவேண்டிய கருத்துக்களையும் வலிவோடும், துணிவோடும் கூற முடியாமல் போய்விடுகிறது. இன்றிருக்கும் பொறியாளர்கள்மேல் தன்னம்பிக்கையிலல்லாத காரணத்தால் நான் இதைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் பொதுவாகக் கூறப்படும் நேரத்தில், ஒரு அதிகாரிக்குக் கட்டுப்பட்டு இந்தக் குழு இருந்தால் இதிலே நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல வழியில்லாமல் போகும் என்பதற்காக கூறுகிறேன். எனவே, இண்டிபென்டென்ட் ஆடிட், அதாவது தனித்து இயங்குகின்ற ஒரு ஆடிட் இலாக்காவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மின்சார வாரியத்திலுள்ள ஊழியர்களின் குறைகளைப்பற்றி பல நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1957-லிருந்து 63 வரை போனஸ் தரப்படவில்லை என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சினை முதலமைச்சரவர்கள் காலத்தில் தீர்க்கப்படுமென்று கருதுகிறேன். அவர் ஈனாடைய சம்பள நிர்ணயங்களையெல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று, அகில இந்திய ரீதியில் ஆல் இண்டியா வேஜ் போர்ட் என்று மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு முன்னாலே ஒரு குழு நிறுவியிருந்தார்கள். ஆனால், மூன்றாண்டுகள் ஆகியும் வேஜ் போர்டின் பரிந்துரைகள் இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. அதற்கான பல நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் டெல்லியிலே தண்டனக்குரலும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவின் முடிவு விரைவிலே வெளியிடப்பட்டால் நல்ல முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க அது வழியாக இருக்கும் என்ற கருத்தையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலியைப் பொறுத்தவரையில், அலுவலகங்கள் பல்வேறு இடங்களிலே பரவியிருப்பதை ஒன்றாக இணைத்து 'சென்ட்ரல் ஆபீஸ்' ஆக ஒரேயிடத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை முதலமைச்சரவர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்கும் எழுதி அனுப்பியிருந்தோம். அதன்படி, இன்றையதினம், பாளையங்கோட்டையிலே ஹைகிரவுண்டிற்கு அருகில் இந்த சென்ட்ரல் ஆபீஸை வைக்க அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் நான் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, வேலை பார்க்கும் ஊழியர்களுக்கு ஒரு குடியிருப்பு பகுதி அமைக்க எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு ஊழியர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு சொஸைட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு நிலத்தை வாங்கிறார்கள். ஆனால் இன்னுள்ள விதிமுறைகளின்படி, என்.ஜி.ஓ. சொஸைட்டி, ஹரிஜன் காலனி சொஸைட்டிக்கு மட்டும் தான் பத்திரப் பதிவிலிருந்து விலக்கித்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு ஊழியர்களின் சொஸைட்டிக்கும் ஸ்டாம்ப் டியூட்டியிலிருந்து விலக்கு வேண்டுமென்று நாங்கள் நிதியமைச்சரவர்களிடம் தெரிவித்தோம். அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டு, திருநெல்வேலி பகுதிக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய கோரிக்கையாக, இன்று என்.ஜி.ஓ. சொஸைட்டி, ஹரிஜன் காலனி சொஸைட்டிகளுக்கு ஸ்டாம்ப் டியூட்டியிலிருந்து 'எக்ஸெம்ஷன்' அளித்திருப்பதைப் போல எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு ஊழியர்கள் சொஸைட்டி அனைத்திற்கும் பத்திரக் கட்டண விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் திருநெல்வேலியைப் பொறுத்தவரையில், மேல் தாமிரவரணி திட்டத்தையும், மேல் மணிமுத்தாறு திட்டத்தையும் விரைவிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதாகக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதை விரைவிலே நிறைவேற்றித் தரவும் தூத்துக்குடியிலே இருக்கிற தேர்மல் ஸ்டேஷனை விரைவிலே முடித்துத் தரவும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த மூன்று திட்டங்களும் நிறைவேற்றித் தரப்படுமானால் திருநெல்வேலியைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரத்திற்குப் பஞ்சமில்லை என்ற நிலையில் திருநெல்வேலி பகுதியை தொழில் வளமுள்ள ஒரு பகுதியாக ஆக்க அவை உதவும்.

இன்னொன்று, செக்யூரிட்டி டெப்பாசிட் கேட்கின்றபோது இன்றைக்கு மற்ற பகுதிகளிலே கவர்ன்மென்ட் பாண்டுகளையே செக்யூரிட்டியாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டைப் பொறுத்தவரையில் சில கவர்ன்மென்ட் பாண்டுகளை வைத்திருந்தால் அது செல்லாது, காஷ்

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

தான் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, காஷுக்குப் பதிலாக, அதையே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் சட்டத்தையும் விதியையும் திருத்தவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவில் இந்த மின்சார வாரியம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே போட்டிபோட்டு, இந்தியாவிலே எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு விவசாயிகளிடம் குறைந்த கட்டணத்தை வசூலிக்கிறார்கள். அந்த அளவில் தமிழ்நாடு முழுவதும் 1971-க்குள் ஒளிமயமாகவேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு இந்த வாரியத்தின்மீது நான் பேசியபோழுது எங்கள் மாவட்டத்தை பொறுத்தவரையில் அரிசனப் பகுதியிலே மின் இணைப்புப் போடப்படவில்லை, போடுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது, அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளைப் புறக்கணிப்பதன் காரணமாக, அந்த அரிசனத் தெருக்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று பேசினேன். அம்மாதிரி பேசியதற்கு இன்று என்னிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்தில் ரிமார்க்ஸ் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அம்மாதிரி அவர்கள் கூறுவது சரியானது அல்ல, மற்ற பகுதிகளுக்கும் சேர்த்துதான் தெரு விளக்குகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அரிசன கவனத்திற்கும் மின்சார வாரியத்தின் கவனத்திற்கும் நான் கொண்டு வரவிரும்புவது அரிசனப் பகுதிகளுக்குப் பரிபூரணமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு அவசரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன். உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால் என் தொகுதியிலே ஆவராணி, புதுச்சேரி பகுதிகளில் எல்லாவிதமான சால்லென்லி சர்ட்டிபிகேட் போன்றவைகள் கொடுத்தும் அவர்கள் கோரிய தொகையை டெபாசிட் செய்தும் மூன்று வருடங்கள் ஆகியும்கூட இன்னும் மின் இணைப்பு தரப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் 1971-க்குள் எல்லா இடத்திற்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று அளித்த வாக்குறுதியின் அடிப்படையிலே 2 ஆண்டு, 3 ஆண்டுகளாகியும் மின் இணைப்பு கிடைக்காத அரிசனப் பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். அங்கு மின் இணைப்பு கொடுக்காத நிலையைப் போக்க வேண்டும். அந்நிலையைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சென்ற முறை, மின் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த தவறுகளை எல்லாம் தடுத்து நிறுத்தி, மின்சார வாரியம் சரியாக இயங்குவதற்கு ஒரு ஹை பவர் கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். ஆனால் அவர்கள் எனக்கு கொடுத்தள்ள ரிமார்க்கில் அவைகளெல்லாம் தேவையில்லை, ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக இயங்குகிறது, போலீஸ் மூலமாக

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. கொ. இர. குரூவசம்பத்தன்]

விரயமாவதைக் கண்டுபிடிக்கிறோம் என்றெல்லாம் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த வாரியத்தை இலாபகரமாக நடத்துவதற்கு நிச்சயமாக அதை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ஒரு ஹை பவர் கமிட்டி இப்பொழுது மிகமிக அவசியமென்று நான் கருதுகிறேன். உதாரணமாக இன்றைய தினம் கன்ஸ்யூமர்ஸ் பெறக்கூடிய சிரமங்கள் ஏராளம். மின் இணைப்பு வேண்டுமென்றால் அதற்கான உபகரணங்கள் கிடைக்கவில்லை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் 1970-72-க்குத் தேவையான பொருள்களை இப்பொழுதே வாங்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இன்சுலேட்டர்ஸ், ரப்பர் கேபிள்ஸ் எல்லாம் ஏராளமாக தேவைக்கு அதிகமாக வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே இணைப்புக்கு வேண்டிய கம்பிகள் கிடையாது என்ற குறை சொல்லப்படுகிறது. எனவேதான் சென்ற ஆண்டே கூறினேன், தேவையான பொருள்களை வாங்காமலும் தேவையற்றப் பொருள்களை டம்ப் செய்வதும் அதை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டுமாயின் ஒரு ஹை கமிட்டி அவசியம் என்று கூறினேன். இப்பொழுதும் வற்புறுத்துகிறேன். இன்சுலேட்டர்ஸ், கேபிள்ஸ் இவைகள் ஏன் இந்த அளவிற்கு தேவைக்கு அதிகமாக வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எனவே, இவைகளை எல்லாம் ஆராய ஒரு ஹை பவர் கமிட்டி நிச்சயம் அவசியம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல் மற்றொன்று, இன்று மீண்டும் பலர் பேசியும் விட்டார்கள். மின் வாரியம் அதை ஒப்புக்கொள்ளவும் இல்லை. அமைச்சரவர்கள் அதை கவனிக்க வேண்டும். தொழில்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மின்சாரத்தின் கட்டண விலையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போது இப்பொழுதே குறைவாகத் விட தமிழ் மாநிலத்திலே தொழில்களுக்கு அதிகமாகத்தான் நாங்கள் கட்டணம் விதிக்கிறோம், இன்னும் அதிகரிக்க அவசியம் இல்லை யென்று அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். அது சரியான சமாதானம் இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். தொழில்கள் அதிகமாக இலாபம் சம்பாதிக்கும் போது, இந்த மின் வாரியம் அவர்களிடம் அதிகமாகக் கட்டணம் பெறுவதிலே எந்தவிதமான தவறும் கிடையாது. நிச்சயமாக அதைப் பற்றி மீண்டும் பரிசீலித்து அந்த மில் முதலாளிகளிடமும் நிர்வாகிகளிடமும் அதிகமாகக் கட்டணம் வசூலிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அதே சமயத்தில் விவசாயிகட்டுகின்ற கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது இப்பொழுதே குறைவாகத் தாரி இருக்கிறது, இன்னும் குறைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை யென்று கூறப்படுகிறது. வாஸ்தவமாகவே குறைவு என்றாலும் கூட இன்று உணவு மிகவும் அத்தியாவசியத் தேவை என்பதை நாம் அனைவரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு அளிக்கின்ற மின்சாரத்திற்கு இன்னும் குறைவாக கட்டணம் விதிப்பது நிச்சயமாக அவர்களை உற்சாகப்படுத்தும், உணவு உற்பத்தியை

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

அதிகப்படுத்துவதற்கு ஊக்கம் ஏற்படுத்தும். அந்த வகையிலே அவர்களுக்கு மின்சாரத்தை இன்னும் குறைவான விலையிலே கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பம்ப் செட்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதைப்பற்றி சொல்லும்போது அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது விவரம் தருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மோட்டாருக்கு புதிதாக இணைப்பு கொடுப்பதிலே பல குறைகள். தஞ்சாவூர் பகுதியிலே அப்படி இருக்கிறது. விவரங்களைக் குறிப்பிட்டு பின்னால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதுகிறேன். அதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. பம்ப் செட் வந்ததற்குப் பிறகு, இணைப்பு தருவதிலே தாமதம். எங்கள் மாவட்டத்திலே ஒரு கம்பெனி சர்க்காருக்கு எதிராக பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் இலாபத்தை எதிர்பார்க்கிறோம், ஆகவே, இணைப்பு கொடுக்கவில்லை என்று மின் வாரியம் கூறுவதாக அவர்கள் அரசுக்கு எதிராக பிரசாரத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைகளைப் போக்கி மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு அரசு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீட்டருக்கு வாடகை வருவிப்பதைப் பற்றியது. தயவு செய்து அரசும் மின் வாரியமும் அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். மீட்டருடைய விலை ரூ. 30. ஆனால் வெளியில் வாங்கினால் ரூ. 40. அந்த மீட்டருக்கு எவ்வளவு வாடகை போடப்படுகிறது? மாதம் 75 பைசா. வாடகை போடுவது தொடர்ந்து நடந்துகொண்டு வருகிறது. 75 பைசா வாடகை, ஆனால் மீட்டர் விலையே ரூ. 30. மாதா மாதம் அவர்கள் 75 பைசா வாடகை வாங்குவதால் அவர்களுக்கு அதனுடைய விலைக்கு மேலேயே கிடைக்கிறது. எனவே, இதைக் குறைப்பதற்கு மின் வாரியம் முன் வருவண்டும். அதற்காக அரசும் மின் வாரியமும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வெற்றிலை-பாக்கு கடைக்காரர்களுக்கு அளிக்கப்படும் மின் சாரத்திற்கான கட்டணம் அதிகம். பெரிய இடத்திற்கு, ஆல் பர்ப்பசுக்காக இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் சாதாரண இந்த கடைக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் குறைச்சல். ஆகவே, சிறு கடைகள் போன்றவற்றிற்கு கொடுக்கப்படும் மின் சாரத்திற்கான கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையைப் பற்றி அங்கீகரிக்காத சங்கத்தோடு பேசி முடிவு செய்தால் அதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? அங்கீகரித்த சங்கத்தோடு பேசுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. அங்கீகரிக்காத சங்கத்தோடு பேசுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த பர

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

பட்சமான நிலையைப் பற்றி அரசு யோசிக்குவேண்டும். 30-7-1969-லே கணக்காயர் சங்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கீகரிக்கப்படாத நேரத்திலேயே அதாவது 9-5-1969-லேயே அந்த சங்கத்தோடு பேசத் தயார் என்று மெமோ கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது

Regarding transfer of Accountants, Assistants, Clerks and Typists, separate instructions are being issued in the light of the discussion with the representatives of the Accounts Subordinate Union.

என்று அவர்களோடு 9-5-1969-லே பேசுகிறோம். ஆனால் 30-7-1969-லே தான் அது அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, பொது வாகத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த வாரம் மேம்பட்டு ஒரு நல்ல முடிவெடுக்கலாம் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரிடத்தில் பேசுகிறோம் யாரிடத்தில் பேசவில்லையென்ற தகராறுக்கே இடமில்லை. ஆனால் பேசிய அளவில் எல்லாத் தொழிலாளர்களும் நல்ல ஒரு ஒப்பந்தத் திற்கு வரலாம் என்று சொல்லக்கூடிய சுமுகமான சூழ்நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நிலையிலே தகராறுகளை சுமுகமான முறையில் தீர்த்து வைப்போம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கம் வரவேற்கத்தகுந்தது. எனக்கு அதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் நிச்சயம் இருக்காது. அமைச்சர் அவர்களுடன் ஒத்துழைப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். எத்தனிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. வாரியம் எப்படி தவறுதலான முறையில் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்பினேனே தவிர, நான்குற்றம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகக் கூறுவதில்லை. நான் புதிய முடிவை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு யூனியனோடு வாரியம் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதும், அவர்களுக்கு சர்க்குலர் விடுவதும் எந்த அளவுக்கு நியாயம், எந்த அளவுக்கு வாரியம் பண்பாட்சமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியன் என்ற கொள்கையை நாம் அங்கீகரித்தோம். அது பின்பற்றப்படவில்லை. அது பின்பற்றப்படாததற்குத் தரப்பட்டிருக்கும் என் கையிலே உள்ள விளக்கம் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அந்த விளக்கத்தை நிச்சயமாக யாரும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு யூனியன் என்பதை அங்கீகரித்திருக்கிறோம், ஒரு காடிகரிக்கு ஒரு யூனியன், வேறு காடிகரிக்கு ஒரு யூனியனை அங்கீகரிக்கிறோம் என்று கூறுவது பேஸிக்காக. நம் முடைய அண்டர்ஸ்டாண்டிங்கையே தவிடுபொடியாக ஆக்கு

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

கிறது. அருள் கூர்ந்து கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை அங்கீகரித்துவிட்டு, இன்னொரு சங்கத்தை அங்கீகரிக்கிறோம், ஒரே காடிகரிக்கு அல்ல, வேறு காடிகரிக்கு அங்கீகரிக்கிறோம் என்று கூறுவது நொண்டித் தனமான வாதம், யதார்த்தத்தையே தவிடுபொடியாக ஆக்கக் கூடிய வாதம். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பது அத்தனை பேரும் அடிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டது. இருந்தும், இன்னொரு சங்கத்தை அங்கீகரித்துவிட்டு, வேறு காடிகரிக்குத் தான் அங்கீகரித்திருக்கிறோம், அதே காடிகரிக்கு இல்லை என்று சொல்வது வாதத்திறமை என்று நினைத்துக்கொண்டு கூறினால், அது தவறான கருத்தைச் சொல்வதாகும், அது எனக்குச் சரியாகப் படவில்லை. ஆகவே, இதுபற்றி அருள்கூர்ந்து சிந்திக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சிரமங்களைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக அரசு கவனம் செலுத்தி, தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, எனது தொகுதியைப் பற்றி இரண்டு ஆண்டு காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறேன். மனுக்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். யாருக்கு எழுதியும் குறைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. எனது தொகுதியில் ஆவராணி, புதுச்சேரி போன்ற கிராமங்களில் அரிஜனமக்கள் மின் இணைப்பு இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு கால ஆட்சியில் பலன் கிடைக்கவில்லை, இந்த ஆட்சியில் நிச்சயம் பலன் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தும், இப்பொழுதும் துரதிருஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. இந்தப் பேச்சுக்குப் பிறகாவது இந்தக் கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கிடைப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், இந்த இடத்தில் இருப்பவர்கள் அரசாங்கத்தைப்பற்றி தப்புப் பிரசாரம் செய்வதற்கும் சிக்கிரத்தில் முற்றுப்புள்ளி வைக்கவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, என்னுடைய பேச்சை இத்தொடர் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய சிலபல கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக, கிராம மக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது, இன்று எத்த அளவுக்கு அதில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சற்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். பல நாட்களாக, பல மாதங்களாக, பல வருடங்களாக மின்சாரம் வராத காரணத்தினால் அலுத்துக்கொண்டவர்களும், சலித்துக்கொண்டவர்களும் எத்தனையோ பேர்கள் இந்த நாட்டில் உண்டு. ஆனால் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள் மின்சார விளக்கு ஒளி பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் புல

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. இரா. மானிக்கவாசகம்]

திட்டங்களைத் தீட்டி, நல்ல முறையில் மின்சாரம் தரப்பட்டு வருகின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். இருந்தாலும் இன்னும் எந்த அளவுக்கு முடிந்திருக்கிறது என்று சற்று ஆராய்ந்து பார்க்கிற நேரத்தில் தான், முடிக்க இருப்பவைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பதும் தெரிய வருகிறது. ஆனால் சிறுக்க கட்டி பெருக வாழ் என்ற அடிப்படையில் நமக்குள்ள வசதிகளையும், வாய்ப்பையும் வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு மின் இணைப்பு தரப்பட முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் தரப்பட்டு வந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

மேலும் இந்த வாரியத்தினுடைய வரவு செலவைப்பற்றி சிலபல கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். இந்த அரசு பொறுப் பேற்றதற்குப் பிறகு, இந்த வாரியத்திலுள்ள 65,000 தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல, அந்தக் குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்திசெய்யும் வகையிலே இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதை அத்தனை தொழிலாளர்களும் வரவேற்றுக் கூறுகின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், இன்னும் சில குறைபாடுகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. கிழே உள்ள சில அதிகாரிகள் மெத்தனமாக இருக்கிற காரணத்தினால் தான், இன்னும் சில குறைகள் நீக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் சிறந்த முறையிலே ஒன்றுபட்டு செயல்படுவார்களேயானால், நிச்சயம் இந்தக் குறைகளும் தீர்த்துவைக்கப்படும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், வருவாய் துறை வேலை பளு மீதான ஒப்பந்தம் இன்னும் நீண்ட காலமாக செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். இதை எளிதில் தீரவேற்றித் தரவேண்டும். அதனால் வாரியத்திற்கும் நல்ல பெயர் கிட்டும், அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல பெயர் கிட்டும். அப்படி நல்ல பெயர் தேடித்தருவதற்கு உரியவர்களைப் பாராட்டி, அவர்களுக்கு நான் உளமற நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போன்று எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்கள், விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் தருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே, அலுமினியத் தொழிற்சாலைக்கு செலவு இல்லாமல் விளம்பரம் தேடித் தந்துவிடுகிறோம் என்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை வரும்போதெல்லாம் அலுமினியத் தொழிற்சாலையின் பெயரும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உள்ள குறையை போக்குவதற்கான வகையில், இந்தத் தொழிற்சாலையிடமிருந்து எந்த வகையில் கட்டணத்தைக் கூடுதலாக, வசூலிக்கலாம் என்று சிந்தித்து, இதற்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டும். உயர்ந்த தொழிற்சாலைகள், நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகள், சிறிய தொழிற்சாலைகள் என்று மூன்று வகைகளாகப் பிரித்து கட்டணம் விதிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் சிறிய

[திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

தொழில்கள் வளரும். பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டி, வருகிற நஷ்டத்தை ஓரளவுக்கு ஈடு செய்யலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை உருவாக்கி எங்களுக்கு மின்சார வாரியம் உதவி புரியவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, ஏராளமான கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தும், அதற்கு வேண்டிய கருவிகள் இல்லை என்று கூறப்படுகிற நிலையைக் காண்கிறோம். தேவைப் படுகிற பொருள்களோ, கருவிகளோ நம்மிடத்தில் இல்லை. ஆனால், தேவைப்படாத பொருள்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக, பல ஆண்டுகளாக பல முறைகளில் பல இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அடைபட்டு கிடக்கின்றன. அந்தப் பொருள்கள் பயன்படாமலேயே இருக்கின்றன. அதன் மூலமாக பல கோடி ரூபாய்கள் முடங்கிக் கிடக்கிறது. அருள் கூர்ந்து நமக்குத் தேவையற்ற பொருள்களை, கருவிகளை வெளியிலே விற்றுவிட்டு, இப்பொழுது நமக்கு உடனடியாக தேவைப்படுகின்ற பொருள்களை வாங்குவதற்கு அத்தத் தொகையை முதலீடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மின்சார வாரியத்திற்குப் பொருள்கள் வாங்குவதற்கு டெண்டர்கள் கோரப்படுகின்றன. டெண்டர்கள் கோருவதிலே ஒரு சிறு திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய தொழிற்சாலைகளிடத்திலேதான் டெண்டர்கள் கோரப்படுகின்றன. அதற்கு என்ன காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன என்றால், பெரிய தொழிற்சாலைகளாக இருந்தால்தான் நமக்கு உடனடியாக சப்ளை செய்ய முடியும், வேண்டிய நேரத்தில் செய்ய முடியும் என்று கூறுகிறார்கள். அந்த ஒரே ஒரு காரணத்தினால், அந்தத் தொழிற்சாலைகள் எந்தத் திங்குகள் இழைத்தாலும், என்ன தவறுகள் நேர்ந்தாலும், அதற்கு உடல் படுகின்ற சூழ்நிலை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, சிறு சிறு அளவிலே டெண்டர்கள் கோரப்படுமேயானால், சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் டெண்டர் போடுவதற்கு போட்டி போட்டுக் கொண்டு முன்வரும். அந்த வகையிலே தவறுகள் ஏற்படாத வண்ணம் டெண்டர்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற காட்சியை நாம் பார்க்க முடியும். மேலும், சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையிலே நாம் ஆதரவு கொடுத்தவர்களாக ஆவோம், அந்த வகையிலே ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சில குறைகள் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். மின்சார வாரியத்தில் இருக்கிற தலைமைப் பொறியாளருக்கு அலுவல்கள் நிறைய இருக்கிற காரணத்தினால், பல உப பொறியாளர்கள் ஆங்காங்கு பகுதிகளுக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில், அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் தலைவர்கள் மாவட்ட அதிகாரிகள் இவர்களை ஒருங்கிணைத்து, அந்தப் பகுதியில்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

என்ன நிலைமை இருக்கிறது, மக்களுக்கு என்ன நினைப்பு இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கும் வகையிலே ஒரு குழுவை அமைக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் வாரியத்திற்கும் இடையே என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கும் ஒரு குழு இருக்கவேண்டும். இந்தக் குழுக்களின் வேலைகளை ஆராய்வதற்கும், பொருள்களை வாங்குவதற்கும் ஒரு பொருளாதார நிபுணர் தலைமையில் ஒரு குழுவும் அமைக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீடு கட்டுவதற்கும், விவசாயப் பம்பு செட்டுகளுக்கும் கனெக்ஷன் வழங்கும் போதும், அவர்களுடமிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கிய பணம், செலவு போக பாக்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டதாக நான் எங்குமே காணவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வாங்கியபிறகு, மூன்று நான்கு மாதங்களில் இணைப்புக் கொடுத்தாகி விட்டது என்றால், இன்னின்ன இனத்தில் இன்னின்ன செலவு, மீதி இருப்பது இன்னது என்று ஒரு கணக்கை அவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டும். தொகை மிச்சமாக இருப்பது அதிகமாக இல்லையென்றாலும், மக்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. சந்தேகத்தைத் தூண்டும் காட்சியாகத்தான் இருக்கிறது.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு குறைகளைக் களைந்து நல்ல முறையில் பணியாற்றி, விவசாயத்திற்கும் ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கை மீது, இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் சார்பாகப் பேசுவதற்கு எனக்கு அனுமதியளித்தற்காக நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் வருவாய் ரூ. 53 கோடி என்பதை அறிகின்ற நேரத்தில், இது சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் அதிக வருவாய் ரூ. 5 கோடி கூடுதலாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அப்படிக்கூடுதலான வருவாய்க்கு வழிசெய்துள்ள மின்வாரியத்தாரை மனமாறப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில், பிற மாநிலத்தை விட நம்முடைய மாநிலத்தில் வேளாண்மைத் துறைக்கு நாம் மின்சாரக் கட்டணமாக வைத்திருப்பது, மிக மிகக் குறைவானதாக இருக்கிறது. அப்படிக்குறைவாக வைத்திருப்பதால், உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்கு நம் அரசு எந்த அளவிற்கு ஆக்ககரமான உதவி செய்கிறது என்பதை மனமார வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்கின்ற நேரத்தில், வேளாண்மைத் துறைக்கு மிகவும் குறைந்த விலையில் மின்சாரக் கட்டணம் வைத்திருப்பதால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு அரசுக்கு ரூ. 9 கோடி இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதையும் நான் அறிகிறேன். வேளாண்மைத் துறைக்கு மின்சாரத்தைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கும் போது, யூனிட்டி ஒன்றுக்கு 12 பைசாவிடம்

[திரு. ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

மேல் விலை வைத்திருந்தால், அப்படி அதற்குமேல் வைத்திருக்கும் விலையை மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு மானியமாகக் கொடுக்கிறது என்பதையும் அறிகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தை பொறுத்தவரையில், விவசாயத் துறைக்கு நாம் யூனிட்டி ஒன்றுக்கு எட்டேகால் பைசா தான் வாங்குகிறோம். அதனால், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து, பிற மாநிலங்களுக்குக் கிடைப்பது போன்று, அந்தத் துறையில் நம் மாநிலத்திற்கு மானியம் கிடைக்க வில்லை. அப்படி மானியம் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக, அந்த எட்டேகால் பைசா விலை என்று வைத்திருக்கிறோமே, அதைக் கூட்ட வேண்டும் என்று கூறவில்லை. அதே நேரத்தில், 12 பைசாவிற்கு மேற்பட்ட விலையை வைத்தால்தான் மானியம் கிடைக்கும் என்று இருக்கும் நிலையை மாற்றும் வகையில், மத்திய சர்க்காரோடு தொடர்புகொண்டு அதைக் குறைக்க வழி காணவேண்டும் அல்லது வேளாண்மைத் துறைக்குக் குறைந்த கூட்டணம் கொடுப்பதால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 9 கோடி இழப்பாக ஏற்படுவதை வேறு வகையில், வேறு துறையில் அவர்களிடமிருந்து மானியமாகப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், லைனில் பதினேழு சதவிகிதம் மின் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று அறிகிறேன். இப்படி 17 சதவிகிதம் இழப்பு ஏற்படும்போது, அது பெரிய நஷ்டம். அந்த நஷ்டத்தைக் குறைக்க நம்முடைய அரசு நிபுணர்களைக் கலந்தோ அல்லது ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்தோ அந்த இழப்பைப் பெரிய அளவில் குறைக்க முயற்சி செய்தால் நமக்கு ஏற்படும் நஷ்டம் குறையும் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

பெரிய தொழில்களுக்கு குறைந்த விலையில் மின்சாரம் சப்ளை செய்கிறோம். அப்படிச் செய்கின்ற விலையிலிருந்து, ஓரிரு சதவிகித விலையைக் கூட்டுவோமானால், வேளாண்மைத் துறையில் ஏற்படும் நஷ்டத்திற்கு ஒரு வகையில் ஈடு செய்ய முடியும். அதோடு, அந்த வகையில் விலை ஏற்றம் செய்வது பெரிய பெரிய தொழில்களை நஷ்டத்திற்கோ, கஷ்டத்திற்கோ ஆளாக்காது என்று தெரிவிக்கிறேன்.

நம்முடைய மின்சாரத் துறை ஊழியர்களுக்கு ஆறு வருஷங்களுக்கான போனஸ் வழங்கப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். அப்படி ஆறு வருஷங்களாக ஏன் போனஸ் வழங்கப்படவில்லை என்பதை ஆய்ந்து, அது வழங்குவதற்கான சூழ்நிலையை அரசு விரைவில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் நியமித்துள்ள ஊதியக் குழுவின் தங்கள் அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கவில்லை. அதன் காரணத்தால் மூன்று ஆண்டுகளாக மின்சார வாரிய ஊழியர்களுக்கு உதிய உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. விலைவாசிப் புள்ளி ஏற்றத்தினால், மின்சாரத் துறை ஊழியர்கள் வாழ்க்கையில்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

தொல்லைகள் ஏற்பட்டு, தவிக்கிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்றும் வகையில், மத்திய சர்க்காருடைய ஊதய நிர்ணயக் குழு பரிந்துரை கிடைப்பதற்கு முன்னாலேயே, நம்முடைய அரசு இலாசர, அவசியமான நடவடிக்கை எடுத்து, நம்முடைய மின்சார வாரிய ஊழியர்களுடைய ஊதயத்தை உயர்ந்த ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தாம்பிர பரணி மேல் மின்சாரத் திட்டம், மணிமுத்தாறு மேல் மின்சாரத் திட்டம், துத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டம் இவற்றை வரை வில் நிறைவேற்றினால், பிற மாதிலங்களில் இருந்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 13 கோடி அளவில் மின்சாரம் விலை கொடுத்து வாங்குகிறோமே, அதைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம். நமக்கு மின்சாரத்தினுடைய அடக்க விலையும் குறைவாக இருக்கும். ஆதாயத்தையும் பெறலாம். ஆகவே நம்முடைய அரசு அந்தத் துறையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

புதிய வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பு வேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் வரும்போது, பொது அளவிற்கு சாமான்கள் இல்லை என்று கூறுகின்ற கார்ட்சி நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பரவலாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அது மாத்திரமன்று, சில சந்தர்ப்பங்களில், மீட்டர் சப்ளை எங்களுக்கு இல்லை, நீங்கள் விலைகொடுத்து வாங்கித் தந்தால், உடனடியாக மின் இணைப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று வாரியத்தார் கூறுகிறார்கள். பொது மக்கள் வெளிச் சந்தையில் விலைகொடுத்து மீட்டர் வாங்கிக் கொடுத்தால், அதைப் பரிசீலனை செய்து, அது ஒழுங்காக வேலை செய்கிறது என்று கண்டதன் பின்னர், 'சில்' வைத்துத் தருகிறார்கள். மின் இணைப்பும் கிடைக்கிறது. ஆனால் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, இலாகாவின் எங்களுக்கு மீட்டர் சப்ளை வந்துவிட்டது, நீங்கள் வாங்கி வைத்ததை எடுத்துவிடவேண்டும். எங்கள் மீட்டரைத்தான் வைக்க வேண்டும் என்று வாரியத்தார் சொல்லும் நிலை இருக்கிறது. வெளி மார்க் கெட்டில் வாங்கிய மீட்டரை பொதுமக்கள் வேறுவகையில் பயன்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. பொது மக்களுடைய பணம் வீண் விரயமாகிற சூழல் இருக்கிறது. முதலில் மின்சார இலாகாவில் மீட்டர் ஒழுங்காகக் கிடைக்கவில்லை, வெளி மார்க்கெட்டில் நீங்கள் வாங்கித்தாருங்கள் என்று சொல்லி, வாங்கியதை பரிசீலனை செய்து, ஒழுங்காக இயங்குகிறது என்பதைக் கண்டு, அவர்கள் இணைப்புக் கொடுத்த பிறகு, அதையே தொடர்ந்து மின்சார இலாகா அங்கீகரிக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தினால், பொது மக்களுக்கு அந்த வகையில் ஏற்படும் நஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும்.

[திரு. ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

அதோடு, நேற்று பேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், அரிசனக் குடியிருப்புக்களுக்கும், குக்கிராமங்களுக்கும் அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கப்பட வில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். மேலும், விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், வேளாண்மைக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் பம்பு செட்டுக்கள் போன்றவற்றிற்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கவில்லை என்கிற குற்றச் சாட்டையும் இந்த அரசின் மீது கூறினார்கள். நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்கிறேன், நடந்த பத்தாண்டுகாலத்தில், காங்கிரஸ் காரர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில், எந்த அளவிற்கு ஹரிஜனக் குடியிருப்புக்களுக்கும், குக்கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள், விவசாய வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்காக, பம்பு செட்டுகளுக்கு எத்தனை மின் இணைப்புக் கொடுத்தார்கள், நம்முடைய அரசு இந்தக் குறுகிய காலத்தில் எத்தனை கொடுத்திருக்கிறது, என்கிற புள்ளி விவரத்தை, அமைச்சரவர்கள் தந்தால், அவர்கள் குற்றம் சாட்டியது சரியா, சரியில்லையா என்பதைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்லாமல், நாட்டு மக்களும் அறிந்துக்கொள்ளும் ஒரு தல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கூறி, அதற்குரிய புள்ளிவிவரங்களை அமைச்சரவர்கள் தருமாறு கேட்டு, என் உரையை நிறைவு படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த மூன்று நாட்களாக மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதும், துணை நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும் கிட்டத்தட்ட 47 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு, தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னதன் மூலமாக, தல்ல பல அறிவுரைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். முதலிலே இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு கருத்துக்களை வழங்கிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எனது நன்றியைச் சொல்லிக் கொள்ள சடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இதுவரையிலும் மின்சார இலாகா என்னென்ன செய்திருக்கின்றது என்பதையும், இனிமேல் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குப் பின்பு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன பல பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 42 ஆயிரம் குக்கிராமங்கள் இருக்கின்றன. 14,124 சென்சஸ் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆக 56,124 கிராமங்களை தமிழகம் பெற்றிருக்கின்றது. இதுவரையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குக்கிராமங்களும் சென்சஸ் கிராமங்களும் 31,727 என்பதை அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டியிருப்பவை 24,397 கிராமங்கள் ஆகும். இந்திய உபகண்டத்தில் இருக்கிற

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஓ. பி. ராமன்]

மின்சார வாரியங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால், நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற இந்த வாரியம் செவ்வனே பணி செய்கிறது என்பதை எல்லா மாநிலத்தினரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களைவிட நம்முடைய மாநிலம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை வேகமாகவும், ஒழுங்காகவும் செய்திருக்கிறது என்பதையும், இந்த மாநிலத்தினுடைய மின்சார வாரியத்தின் பொருளாதார நிலை நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்பதையும் மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள், நைனிடால் மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டபொழுது என்னிடம் கூறி, உண்மையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கிற மின்வாரியம் சிறந்தது என்று இங்கே பேசிய பல நண்பர்கள் எடுத்துப் பேசினார்கள். ஆனாலும் பல உறுப்பினர்கள் பல குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துக் கூறினார்கள். இதற்கும் முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் அவர்கள், தமிழ்நாட்டில் எத்தனை கிராமங்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு மின்விசை கிடைத்தது, எத்தனை அரிஜனக் கிராமங்களுக்கு மின் விசை கிடைத்தது? என்பதைப் புள்ளிவிவரமாகத் தரும்படிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள் ஒரு பத்தாண்டுக் கால புள்ளிவிவரக் கணக்கை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்றிருக்கிறேன். 1958-ல் 90 அரிஜனக் கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1959-ல் 110 கிராமங்கள்; 1960-ல் 144 கிராமங்கள்; 1961-ல் 173 கிராமங்கள்; 1962-ல் 235 கிராமங்கள்; 1963-ல் 228 கிராமங்கள்; 1964-ல் 276 கிராமங்கள்; 1965-ல் 300 கிராமங்கள்; 1966-ல் 370 கிராமங்கள். அதற்குப் பின்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட 1967-ம் ஆண்டில் 436 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முந்திய ஆண்டில் அதாவது 1966-ல் 370 கிராமங்களுக்குத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-லே 436 கிராமங்கள்; 1968-லே 448 கிராமங்கள்; 1969-லே 477 கிராமங்கள் ஆக இந்த அளவில் ஹரிஜனக் கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, சென்சஸ் கிராமங்கள், சிற்றார்கள் சேர்ந்த எத்தனை ஊர்களுக்கு பத்தாண்டுக் காலத்தில் மின் இணைப்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1958-ல் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்ட ஊர்களின் எண்ணிக்கை 1301; 1959-ல் 1397 கிராமங்கள்; 1960-ல் 1152 கிராமங்கள்; 1961-ல் 1428 கிராமங்கள்; 1962-ல் 1864 கிராமங்கள், 1963-ல் 1218 கிராமங்கள்; 1964-ல் 1620 கிராமங்கள்; 1965-ல் 2502 கிராமங்கள்; 1966-ல் 2617 கிராமங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட 1967-ம் ஆண்டிலே மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்ட கிராமங்கள் 2849 ஆகும். ஆனால் அதற்கு முந்திய ஆண்டிலே அதாவது 1966-ல் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 2617 என்பதை உறுப்பினர்கள்

[திரு. ஓ. பி. ராமன்]

[1969 ஆகஸ்ட் 19]

கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். அடுத்து, 1968-ல் 3209 கிராமங்கள் ; 1969-ல் 3452 கிராமங்கள் என்ற அளவில் மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசும் போது இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கடைசியில் ஒன்றுக்குப் பதில் சொல்கிறேன். இப்போது, மின்விசையேற்றங்களுக்கு கடந்த பத்தாண்டுகளில் எவ்வளவு அளவுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற கணக்கைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1958-ல் மின்விசையேற்றத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகளின் எண்ணிக்கை 16,956; 1959-ல் 17,073; 1960-ல் 18,573; 1961-ல் 18,448; 1962-ல் 22,387; 1963-ல் 24,842; 1964-ல் 22,892; 1965-ல் 33,194; 1966-ல் 29,947. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட 1967-ம் ஆண்டில் எவ்வளவு என்று பார்க்கும்போது அந்த எண்ணிக்கை 33,355 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. 1968-ல் 51,620; 1969-ல் 57,756 என்ற எண்ணிக்கையை அடைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கும் போது அவர் கூறிய குற்றச்சாட்டு சரியல்ல என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர வேண்டும். திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசும்போது, எதையாவது கணக்களவில் இருக்கிறது என்று காட்டி, பொய்க் கணக்காகச் சொல்வார்கள் என்று கூறினர். நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்கிறேன், இது உண்மையான கணக்கு, தாலுகாவாரியாகக் கேட்டாலும் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். உண்மையான நிலையை அறிக்கையாகப் போட்டிருக்கிறேன். எந்தக் காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்படிச் சொன்னார்களோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர் சொன்னது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் மொத்தமாக எடுத்துக் கொண்டாலும் சுமார் பத்து லட்சம் சில்லறைக் கிணறுகள் இருக்கின்றன. இது வரையில் 4.2 லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் 6 லட்சம் கிணறுகள்தான் இருக்கின்றன. இந்திய உபகண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்த அளவில் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. இதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்து, விவசாயிகளிடத்தில் வசூலிக்கின்ற கூட்டணம் யூனிட் ஒன்றுக்கு 8.25 பைசாக்கள் ஆகும். அண்டை மாநிலமான மைசூர் மாநிலத்தில்தான் மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது. நாம்கூட அங்கிருந்து ஓரளவு மின்சாரத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். மின்சாரம் உற்பத்தியாகும் மைசூர் மாநிலத்தில்கூட யூனிட்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஓ. பி. ராமன்]

ஒன்றுக்கு 10 காசுகள் வசூலிக்கிறார்கள். ஆந்திராவிலே 12 காசுகள்; பீகாரில் 15 காசுகள்; அரியானாவில் 15 காசுகள்; இராஜஸ்தானில் 12 காசுகள்; மகாராஷ்டிரத்தில் 13 காசுகள். நம்முடைய தமிழகத்திலேதான் குறைந்த நிலையில் மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்கு வழங்கி வருகிறோம். நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல சூழ்நிலையை அமைத்துக்கொடுப்பதில் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்பதால்தான் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்விசை கொடுத்து வருகிறது.

“அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு மின்சாரம் கொடுத்ததாலே ஒரு கோடி ரூபாய் இழப்பு; இந்த அரசு முதலாளிகளின் கையாளாகி விட்டது, முதலாளிகளை கைதூக்கி விடலாமா இந்த அரசு?” என்று கேட்கிறார்கள். அலுமினியத் தொழிற்சாலை நம் நாட்டில் ஒரே இடத்தில்தான் இருக்கிறது. நாம் பல மாநிலங்களுக்கும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தாலும் நம் மாநிலத்தில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை இருப்பது ஒன்றுதான். இது முதலாளி பிரச்சினை இல்லை. இந்தத் தொழிற்சாலையில் எத்தனை தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள், தொழில் எப்படி விருத்தியாகிறது என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசு முதலாளிகளின் கையாளாக இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். தொழிலாளர்களின் நலனையும், அவர்களுடைய வேலைவாய்ப்புக்களையும் பார்க்கும்போது, ஒரு கோடி ரூபாய் இழப்பை நாம் பொருட்படுத்துவது சரியாக இருக்காது. அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. மேலும், மின்சாரக் கட்டணத்தை சரிவர வசூல் செய்யவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது போல் அது அவ்வளவு அதிகமான தொகை அல்ல.

பாக்கி இருக்கக் கூடிய புள்ளிவிவரங்களையும் நான் தர விரும்புகிறேன். பைக்காரா சிஸ்டத்தில் மொத்த அளவில் 12,75,650 ரூபாய் நிற்கிறது. திருச்சி 53,708 ரூபாய், தென் ஆற்காடு 61,151 ரூபாய், மெட்ராஸ் 31,870 ரூபாய், மேட்டூர் 16,679 ரூபாய், மதுரை 1,04,384 ரூபாய், திருநெல்வேலி 56,793 ரூபாய், செங்கல்பட்டு 1,60,681 ரூபாய், இராமநாதபுரம் 2,57,723 ரூபாய், மொத்தம் பருக்கியே 49,42,683 ரூபாய்கள் தான் இருக்கின்றன. ஒரு கோடி கூட இல்லை. இதையும் வசூலிப்பதற்கு நாங்கள் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டோம் வருகிறோம்.

பெரிய ஆலை முதலாளிகளை விட்டு வைக்க வேண்டும் என்பது எங்களுக்கு இல்லை. மதுரை தியாகராஜசெட்டியார் ஆலைக்குக் கூட பாக்கித் தொகை கட்டப்படவில்லை என்றதால் மின்சாரத்தைத் துண்டித்துவிட உத்தரவிட்டோம். துண்டித்து விட்டோம். துண்டித்த பிற்பாடு முதலாளி எங்களை அணுகிக் கேட்பதற்கு முன்னால் அங்குள்ள தொழிலாளர்களே கூக்குரல் எழுப்பினார்கள். “நாங்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறோம். உடனேயே கனெக்ஷன் கொடுத்து எங்கங்களுக்கு எல்லாம் வேலை வாப்பை அளிக்க

[திரு. ஓ. பி. ராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

வேண்டும்” என்று கோரினார்கள். தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை இத்துடன் இணைந்து கிடப்பதன் காரணமாகத்தான் கோரிக்கை வருதற்குள் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆலை அறிப்பர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்கிற பிரச்சினையை இல்லை. பாக்கித் தொகையும் அதிக அளவில் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் இந்த பாக்கி நாங்கள் வந்த பிறகு வசூல் செய்யாமல் விட்டு வைத்தது என்று சொல்ல முடியாது. நான் புள்ளிவிவரங்களையே கொடுக்க முடியும். கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக விட்டுவைத்து பாக்கிகளைத்தான் நாங்கள் வந்த பிறகு நெருக்கி வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறோம். நாளுக்குநாள் பாக்கியிருக்கும் தொகை குறைந்து வரும்படியான நடவடிக்கைகளைத் தீவிரமாக எடுத்து வருகிறோம். ஆகவே பாக்கிவிட்டுவைத்துவிட்டோம் என்கிற குற்றச்சாட்டு சரியான தல்ல என்கிற கருத்தினை அருள் கூர்ந்து அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் காண்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, 1971-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக தமிழ் நாட்டில் உள்ள கிராமங்கள் அனைத்துக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க படும் என்பதாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த அறிவிப்பை ஒட்டி இந்த மன்றத்தில் அறிக்கை அளிக்கப்பட்டது. அதன்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் பேசுகின்றபோது சில உறுப்பினர்கள் 71-ஆம் ஆண்டுக்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க முடியும் என்பது சந்தேகமாகத் தான் இருக்கிறது என்று தங்களுடைய சந்தேகத்தை எழுப்பினார்கள். ஏன் தான் இவர்களுக்குச் சந்தேகம் வந்ததோ எனக்குத் தெரியாது. சந்தேகம் வருகிறவர்களுக்கு வந்தால் பரவாயில்லை. வராதவர்களுக்கு வருகிறது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிவிப்பைச் செய்வதற்கு முன்னால் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் எல்லோருடனும், மின்சார வாரிய அதிகாரிகளுடனும் கலந்து பேசினார்கள். இருக்கிற நிதி ஆதாரங்களை நன்கு அறிந்து, ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களை எல்லாம் எப்படித் தவிர்ப்பது என்று ஆராய்ந்து, போதுமான நிதி வசதியை எப்படி எப்படிப் பெற முடியும் என்பதைத் தீர்மானித்த பிறகேதான் இத்தகைய அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். நன்கு ஆலோசனை நடத்திய பிறகு எடுக்கப்பட்ட முடிவுதான் இது. எடுத்த முடிவுப்படி காரியங்கள் நடந்தே தீரும். இதில் சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஒருவேளை அப்படி 1971-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் விஸ்தரிப்பை நாங்கள் அளித்து விட்டால் 72 பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியின் கதி என்னுது என்கிற ஐயப்பாட்டில் அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தேகமும் எழுந்திருக்கலாம்.

மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை மோசமாக இருக்கிறது. கடன் வாங்குவதன் மூலமாக நொடித்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. மின்சார வாரியத்தின் கடனே 40

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. ஓ. பி. சாமன்]

கோடிக்குத்தான் இருக்கும். ஆனால் மின்சார வாரியத்தின் கடன் வாங்கும் சக்தி 55 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த வாரியத்தின் நிதி நிலை—சவுண்ட் எக்கானமி—திடமாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எப்படியும் திட்டமிட்டபடி 1971-ஆம் ஆண்டுக்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்விஸ்தரிப்பு அளிக்கப்படும். இதற்காகும் செலவை ஈடுகட்ட எப்படிப் பணம் திரட்ட யோசித்திருக்கிறோம் என்பதைக்கூட லேசாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தியன் 'பாங்கு ரூரல் எலெக்ட்ரிபிசேஷனுக்காக தாங்களாகவே கடன் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பாங்கு அப் பரோடா, யுனைட்டெட் கம்ர்ஷியல் பாங்க், எல்.ஐ.ஸி., இன்னும் ரூரல் எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பரேஷன்—இவற்றின் மூலமாகப் போதுமான பணத்தைப் பெற முயன்று கொண்டிருக்கிறோம். இல்லை என்றாலும் தமிழக அரசே மின்சார வாரியத்திற்குப் பணம் கொடுத்து நிச்சயமாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இது ஒரு தேர்தல் ஸ்டன்ட் என்று திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1967-க்கு முன்பாக காங்கிரஸ் கட்சியினர் தங்களுடைய சாதனைகள் எல்லாம் என்ன என்ன என்று போஸ்டர்கள் அடித்து விளம்பரப்படுத்தவில்லையா? வருகிற தேர்தலைக் கருத்தில் கொண்டே—1971-க்குள் நாங்கள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பை அளிக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்றாலும்கூட அதில் தவறு இல்லை. இந்த ஐந்தாண்டுகளில் நாங்கள் மக்களுக்குச் செய்த சேவை என்ன என்பதை திட்டவாட்டமாகப் புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் நாங்கள் பணியாற்றவே விரும்புகிறோம். எங்களுக்கு அரசியல் வாழ்வளித்த எங்கள் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்த பாடம் இது. இருக்கக் கூடிய குறுகிய காலத்தில் மக்களுக்கு நல்ல பல தொண்டுகளை ஆற்ற வேண்டும் என்ற அவர்களுடைய அறிவுரைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துள்ள முடிவைச் செயலாற்ற எல்லா வகையிலும் தொண்டாற்றுவோம் என்கிற உறுதியினை அளித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக மின்சார வாரியம் 65 ஆபிரம் ஊழியர்களைக் கொண்ட பேரிய ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. எல்லோரும் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றுகிற காரணத்தினால்தான் பல வெற்றிகளைக் காண முடிந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் எல்லோரையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஓ. பி. ராமன்] [1969 ஆகஸ்ட் 19]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது தனிப்பட்ட முறையில் சில ஊழல்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றை ஆராய்து பார்த்து அவற்றைக் களைவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறேன். நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு ஊழல் குற்றச்சாட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கும் இந்த நேரத்தில் பதில் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேசின் பிரிட்டு நிர்வாகத்தில் பாய்லர் கட்டுவதற்குக் காண்டிராக்ட் விடுவதில் ஊழல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சாட்சிச் சான்றுகளுடன் சொன்னார்கள். மத்திய வாட்டர் பவர் கமிஷன் குறிப்பிட்டுள்ள காண்டிராக்டர்களிடம் இருந்துதான் டெண்டர்கள் கோரப்பட்டிருக்கின்றன. வந்த டெண்டர்களிலும் லோயஸ்ட் கொடேஷன் கொடுத்தவருக்குத்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது. பேரம் பேசிய அதிகாரி—போர்டு மேம்பர் (திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்: என் ஜினியரைப் பற்றித்தான் சொன்னேன்.) என்ஜினியர் தவறாக நடந்து கொண்டார் என்பதற்கான ப்ரூப்களை என்னிடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று இந்த மன்றத்திற்கு நான் உறுதி அளிக்கிறேன். அப்பழுக்கற்ற நியாயமான முறையில் நடந்து கொள்வோம் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அகவே, பொதுவாக கடந்த மூன்று நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் பல உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் முன்பே குறிப்பிட்டபடி மின்சார வாரிய அதிகாரிகள் இங்கே இருந்து பல்வேறு குறிப்புகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை எல்லாம் நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து காரியங்கள் நிறைவேற்றப்படும். நாட்டிலுள்ள பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க மின்சார வாரியம் நல்லமுறையில் செயல்படும் என்கிற உறுதியினை அளித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்: தலைவர் அவர்களே—ஒரு தன்னிலை விளக்கம். நான் விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை பொய் என்று சொல்லவில்லை. அக்ரிமெண்ட் அளவற்றின் எண்ணிக்கையை வைத்துச் சொல்லியிருக்கக் கூடும்; அவ்வளவு விசையேற்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதாக சொல்வது நம்பிக்கை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டேன். முடிவதற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொல்லும்போது இதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் குறிப்பிட்டது சாதாரண விஷயம் அல்ல, ப்ரமை ஃபேசி கேஸ் மட்டுமல்ல. ப்ரூஃப் இருக்கிறது. இதை விசாரணைக்கு விடுவதற்கான உத்தரவாதத்தை அளித்தால் நான்

1969 ஆகஸ்ட் 19] [திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

திருப்தி உள்ளவகை இருப்பேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவோடு முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

ம. ப.
1-00

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

109. Notification issued with G.O. Ms. No. 82, Public (Services-A), dated the 11th January 1969 in regard to an amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, published at pages 759 to 768 of Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 9th June 1954, relating to the inclusion of certain posts of the Madras Highways Engineering Subordinate Service within the Commission's purview [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

110. Notification issued with G.O. Ms. No. 377, Public (Services-A), dated the 25th February 1969, in regard to an amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, published at pages 759 to 768 of Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 9th June 1954, for inclusion of certain posts of Junior Engineers and Supervisors (Electrical/Mechanical), Grades I and II, in Electrical Branch of Public Works Department within the Commission's purview [Laid on the Table of the House under section 320 (5) of the Constitution of India].

111. Notification issued with G.O. Ms. No. 2036, Public (Services-A), dated the 13th September 1967, in regard to an amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, published at pages 759 to 768 of Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 9th June 1954 relating to the Madras Jundical Ministerial Service [Laid on the Table of the House under Section 320 (5) of the Constitution of India].

B. Reports, Notifications and other papers.

' Nil '.